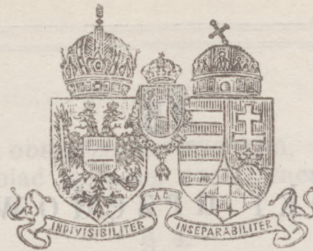

DZIENNIK URZĘDOWY

ces. i król. Komendy obwodowej w Radomiu.

Rocznik III. Część 2. — Wydany i rozesłany 1 kwietnia 1917.

TREŚĆ (43—71):—43. Objęcie Komendy Obwodu.—44. Na cele dobroczynne. —45. Roki urzędowe.—46. Ogłaszanie ustaw, rozporządzeń i rozkazów.—47. Zajęcie melassy.—48. Spis zapasów kawy i herbaty.—49. Zajęcie lnu i konopi.—50. Cena maksymalna na cykoryę.—51. Ceny za kartofle.—52. Prawo zakupna zboża przez Centrale Rolniczą.—53. Zwalczanie księgosuszu.—54. Karanie przekroczeń policyjnych i postępowanie policyjno-karne.—55. Zakaz wypłat w stosunku do państw nieprzyjacielskich.—56. Ułatwienie w podróżowaniu między Jeneralnym Gubernatorstwem wojskowem w Lublinie, a Jeneralnem Gubernatorstwem warszawskim.—57. Środki karne przeciw podbijaniu cen i naruszaniu obowiązków dostawy.—58. Obrót towarowy w obrębie c. i k. obszaru okupowanego.—59. Zajęcie metali.—60. Przepisy paszportowe do podróży do Niemiec.—61. Złośliwe uszkodzenia.—62. Karczunki i poręby w lasach prywatnych.—63. Warunki przyjęcia do c. i k. żandarmeryi.—64. O służbie przy straży skarbowej.—65. Dodatek do klasyfikacyi koni.—66. Stacya ogierów rządowych.—67. Rozporządzenia o zgłaszaniu zapasów żywnościowych.—68. Zarządzenia.—69. Kary za podbijanie cen.—70. Upoważnienie Jana Prokopowicza do prowadzenia spraw w Trybunale sądowym.—71. Obwieszczenie.

43.

Objęcie Komendy Obwodu.

Z dniem 15 marca 1917 objąłem Komendę obwodu Radomskiego.

C. i k. Komendant obwodu: **Kwiatkowski,** pułkownik.

44.

Na cele dobroczynne.

Z kasy Komendy obwodowej wyasygnowano kwotę 26,000 koron dla następujących zakładów szpitalnych i instytucyi dobroczynnych:

1)	dla szpitala św. Kazimierza	6,000 kor.
2)	dla szpitala Starozakonnych	3,000 „
3)	dla T-wa Dobroczynności w Radomiu	2,500 „
4)	dla chrześcijańskiej Sekcyi Komitetu Ratunkowego m. Radomia	6,000 „
5)	dla Sekcyi żydowskiej Komitetu Ratunkowego m. Radomia	3,000 „
6)	dla Komitetu obwodowego ratunkowego	5,000 „
7)	dla żydowskiego T-wa Dobroczynności	500 „
	razem	26,000 kor.

E. Nr. 5847/17.

45.

Roki urzędowe.

W marcu b. r. odbędą się następujące roki urzędowe:

I. dnia 21 marca w Białobrzegach dla gmin: Białobrzegi, Stromiec i Radzanów.

II. „ 27 „ w Wierzbicy dla gmin: Wierzbica, Rogów, Kowala i Orońsk.

III. „ 29 „ w Skaryszewie dla gmin: Skaryszew, Zalesice, Kuczki i Gembarzew.

Roki urzędowe rozpoczynają się o godz. 11 przed południem w budynku urzędu gminnego.

Na rokach mają się jawić wszyscy wójci, sołtysi i pisarze gminni pod karą 200 koron i przynieść ze sobą wszystkie książki i zapiski gminne.

Każdemu wolno wziąć udział w rokach.

Każda gmina ma dostarczyć odpowiedniego lokalu, a właściwy posterunek c. i k. żandarmeryi jednego żandarma do asystencyi.

46.

Ogłaszanie ustaw, rozporządzeń i rozkazów.

Według rozporządzenia Jenerał-Gubernatorstwa z 1. stycznia 1917 ustawy, rozporządzenia i rozkazy, które mają obowiązywać w całym obszarze Jenerlnego Gubernatorstwa albo w pewnych częściach tego obszaru, będzie się ogłaszać w „Dzienniku rozporządzeń c, i k. Zarządu wojskowego w Polsce“, który to dziennik wychodzić będzie w Lublinie.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza Armii z dnia 16/2—1915. Dziennik rozp, Nr. 1 oraz § 4 rozporządzenia Nacz. Wodza Armii z dnia 25/8—1915 Dz. rozp. Nr. 34 dotyczące dotychczasowego sposobu ogłaszania ustaw, rozporządzeń i rozkazów zostają uchylone.

47.

Zajęcie melassy.

Na mocy art, 53 porozumienia z 18. października 1907 dotyczącego praw i zwyczajów wojny lądowej postanowiono co nasępuje:

§ 1.

Całkowity zapas melassy t. j. odpadków syropu przy produkcyi buracznego cukru, względnie jego rafineryi, który posiada mniej jak 55% cukru (polaryzacyi) a więcej jak 26% części nie zawierających cukier, który za pomocą maszyn nie może już być na cukier przerobionym, zostanie na rzecz administracyi wojskowej zawłaszczonym bez względu na to czy melassa pochodzi z dawnej lub obecnej produkcyi.

§ 2.

To zajęcie ma ten skutek, że melassa nie może być transportowaną, sprzedawaną lub do karmu używaną, lub wogóle przerabianą bez specyalnego zezwolenia Generalnej Guberni.

§ 3.

Cukrownie w okupacyjnym obszarze austryackim, posiadające własne urządzenia do odcukrzenia melassy mogą przerabiać melassę, pochodzącą tylko z ich własnej produkcyi.

§ 4.

Ustanawia się cenę odbiorczą 12 koron za melassy posiadające warunki § 5 tym objęte za 100 kg. netto wagi loco stacya kolei względnie miejsce produkcyi—cena ta rozumie się bez naczyń, w których się znajduje, obejmuje jednak napełnionie cystern względnie wagonów kolejowych.

§ 5.

Cena przyjęcia obowiązuje na podstawie zawartości cukru 50% i naturalnej alkoholicznej reakcyi melassy. Za melassę posiadającą mniej lub więcej jak 50% zawartości cukru zwiększa się lub zmniejsza cenę odbiorczą o każde 1/10 % w następującym stosunku:

50—54 %	za 1/500	ceny odbiorczej	t. j.	o	2.4	hal.
54—55 %	„ 1/600	„	„	„ „	2.0	„
50—47 %	„ 1/500	„	„	„ „	2.4	„
47—46 %	„ 1/300	„	„	„ „	4.0	„
46—40 %	„ 1/240	„	„	„ „	5.0	„

Melassa posiadająca mniej jak 40% zawartości cukru nie podlega zupełnie przepisom poniżej podanym.

§ 6.

Melassa o mniejszej zawartości cukru jak 40% ma być uważaną za melassę rozcieńczoną.

Cena odbiorcza takiej melassy ustanawiana będzie w każdym szczególnym wypadku przez Generalną wojskową Gubernię na podstawie jej jakości (zawartości cukru, gęstości, kwasu etc), którego ostateczną granicą stanowi 5 koron za 100 kg. netto wagi loco stacya ładownicza bez naczyń.

§ 7.

Przekroczenie powyższych przepisów karanem będzie grzywnami aż do 2000 koron względnie aresztem do szesciu miesięcy, przyczem obok kary, zarządzi się konfiskatę ewentualnie sprzeniewierzonej melassy. Postępowanie dotyczące użycia pieniędzy z kar pochodzących i dochód z przedmiotów za przepadłe orzeczonych, stosuje się podług przepisów naczelnego dowudztwa armii № 30. Dz. pr. P. z 19 sierpnia 1915 r.

§ 8.

Pozporządzenie niniejsze ma moc obowiązującą od dnia jego ogłoszenia.

48.

ROZPORZĄDZENIE

C. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego z dnia 27 Grudnia 1916 r., dotyczące spisu zapasów kawy i herbaty.

Na podstawie paragr. 2 i 5 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 4 Października 1916 r. Nr. 70 dz. rozp. zarządza się co następuje:

§ I. Obowiązek zgłaszania.

Każdy, kto ma w swojem przechowaniu kawę w ilości ponad ½ rosyjskiego puda, herbatę ponad 5 rosyjskich funtów, obowiązany jest bez względu na to, czy jest właścicielem, czy też tylko przechowawcą towaru, dotyczące zapasy zgłosić pisemnie lub ustnie najpóźniej **do dnia 28-go lutego 1917 r.** w c. i k. Komendzie posterunku żandarmeryi miejsca składu towaru z podaniem gatunku, ilości, miejsca przechowania i dokładnego adresu właściciela towaru, jakoteż żądanej ceny towaru.

Zamówione, jednakże w drodze się znajdujące zapasy tych towarów, obowiązany jest zamawiający zgłosić w sposób przepisany w Komendzie posterunku żandarmeryi miejsca przyszłego składu towaru również w terminie wyżej podanym i równocześnie donieść u kogo towar zamówił i w jakim w przybliżeniu czasie nadejdzie.

Ilość poniżej ½ rosyjskiego puda kawy, względnie poniżej 5 funtów rosyjskich herbaty, jak również zapasy kawy i herbaty, znajdujące się w posiadaniu zarządu wojskowego nie podlegają obowiązkowi zgłoszenia.

§ 2. Zajęcie powyższych zapasów.

Wszelkie podpadające obowiązkowi zgłoszenia ilości tych towarów, zajmuję się dla celów aprowizacyi wojska, zakładów wojskowych i ludności cywilnej, oraz upoważnia się Komendy Obwodowe, aby w razie potrzeby przedstawiły wniosek na wdrożenie postępowania wywłaszczającego.

§ 3. Zakaz przewozu towarów z dotychczasowych miejsc składu.

Wobec dokonanego zajęcia przewóz zajętych towarów z dotychczasowych miejsc składu bez zezwolenia właściwej Komendy obwodowej jest niedopuszczalny.

§ 4. Urzędowy nadzór i postanowienia karne.

Komenda obwodowa wyda po myśli § 4 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 4 października 1916 Nr. 70 dz. rozp., zarządzenia celem dopilnowania wykonania obowiązku zgłoszenia jakoteż kontroli zgłoszenia.

Komenda obwodowa będzie również czuwać nad tem, by postanowieniom § 3 niniejszego rozporządzenia w sprawie zakazu przewozu zajętych zapasów na inne miejsce składu, stało się zadość.

Do Komendy obwodowej należy również stosowanie postanowień karnych przewidzianych w § 8 cyt. rozp. przy uwzględnieniu postanowień rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 19-go sierpnia 1915 r., Nr. 30, dz. rozp., o ile dotyczą postępowania i użycia grzywien oraz kwot uzyskanych ze sprzedaży towarów uznanych za przepadłe.

§ 5. Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

49.

ROZPORZĄDZENIE

C. i k. Generalnego Gubernatorstwa Wojennego z dnia 22 Lutego 1917 r. co do zajęcia i obowiązku sprzedaży lnu, konopi i uzyskanych z tychże produktów.

Na podstawie paragrafów 52 i 53 umowy międzynarodowej z dnia 18 października 1907 roku regulującej prawa i zwyczaje wojny lądowej zarządzam co następuje:

§ I. Zajęcie.

Przy równoczesnym zakazie wolnego handlu, zużycia lub przerobienia ulegają zajęciu:

Len i konopie w jakiejkolwiek formie.

§ 2. Obowiązek sprzedaży.

Każdy producent niżej wymienionych surowców oraz z tych surowców wychodzących towarów a mianowicie:

1. Lnu i przędzy lnianej,
2. Konopi i przędzy konopnej,
3. Lnu i nici lnianych,
4. Płótna lnianego lub konopnego,
5. Powrozów i wyrobów powroźniczych, z lnu i konopi jest obowiązany, począwszy od żniw 1916, każdego roku z każdej pod len uprawionej działki oddać 0,7 kilo czystego lnu, a z każdej działki zasianej konopiami oddać 1,5 kilo czystych włókien konopianych, a mianowicie, dostarczyć ich i sprzedać ajentom upoważnionym do zakupna w myśl § 5 niniejszego rozporządzenia.

O ile surowiec został już przerobiony, należy w miejsce tegoż dostarczyć wyżej wspomnianych produktów w jakiejkolwiek formie.

Każdy kupiec lub przechowawca tych surowców lub uzyskanych z nich produktów jest obowiązanym sprzedać je upoważnionym w myśl § 5 tego rozporządzenia i należycie legitymowanym ajentom zakupującym.

§ 3. Obowiązek zgłoszenia.

Wytwórca, handlarz lub przechowawca obowiązanym jest znajdujące się u niego materjały w § 2 bliżej określone w ciągu dni 14 od ogłoszenia niniejszego rozporządzenia zgłosić we właściwej komendzie obwodowej.

§ 4. Do których osób odnosi się niniejsze rozporządzenie.

Niniejsze rozporządzenie dotyczy: a) rolników, b) handlarzy, c) wytwórców i przechowawców nici, płótna i powrozów.

§ 5. Upoważnionymi do zakupna są:

Upoważnieni do zakupna: a) dla konopi, lnu, przędzy lnianej, nici lnianych lub konopnych:

1. Komisarze dla zakupna zaopatrzeni w legitymacje od Naczelnej komendy armji.
2. Osoby legitymowane przez kierownika akcji zakupna.
3. Podagenci legitymowani przez odnośne komendy obwodowe na wniosek komisarza dla zakupna.

b) Dla zakupna produktów wyrobionych z tych materjałów surowych:

Oficerowie, którym powierzono odbiór, względnie te osoby, które otrzymały odpowiednie legitymacje od Generalnego Gubernatorstwa Wojennego (Centrali surowców).

Osoby te są obowiązane przy odbiorze materjałów surowych cenę tychże zapłacić zaraz w gotówce, na przetwory wystawić zaraz wypłacalne poświadczenia, oddawcy zaś wydać potwierdzenie odbioru, w którym ma być dokładnie oznaczony przedmiot, waga i zapłacona cena.

§ 6. Wyrób (czyszczenie).

Łodygi konopiane lub lniane nie mogą być odstawiane w stanie surowym; właściciel jest obowiązanym do przerobienia i oczyszczenia produktu na czyste włókna.

§ 7. Obrót.

Wywóz tych materjałów do innych okręgów gospodarczych (obwodów) jest zakazanym.

§ 8. Wynagrodzenie.

Za wymienione w § 2 materjały, stosownie do ich gatunku i stopnia przerobienia należy wypłacić wynagrodzenie na podstawie znajdujących się w komendach obwodowych wykazów cen maxymalnych i minimalnych za konopie, len lub nici.

§ 9. Ceny maxymalne.

Ceny maxymalne mogą być przejrzane przez interesantów w każdej c. i k. komendzie obwodowej.

§ 10. Nadzór i załatwianie sporów.

Sprzedawcy i legitymowani ajenci dla zakupna mogą żądać pośrednictwa władz miejscowych.

W razie sporu, jeżeli nie można go załagodzić w drodze polubownej roztrzyga odnośna komenda obwodowa a w ostatniej instancyi Generalne Gubernatorstwo Wojenne (Centrala surowców) do której należy wnosić wszystkie doniesienia i zażalenia przeciwko zakupującym.

§ 11. Postanowienia karne i postępowanie.

Wykroczenia przeciwko temu rozporządzeniu i wszelkie, do udaremnienia tych postanowień zmierzające działania i zaniechania będą w myśl artykułu II § 1 Rozporządzenia Naczelnej Komendy armii z dnia 19.VIII 1915 roku Nr. 30 V. B. karane przez odnośną komendę obwodową grzywną do 2000 koron lub karą aresztu do sześciu miesięcy. Zarazem można orzec przepadek zatajonego lub ukrytego towaru. Postanowienie opiera się na przepisach wspomnianego rozporządzenia Nr. 30.

§ 12. Moc obowiązująca.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

50.

Rozporządzenie z dnia 1-go lutego 1917 r., dotyczące ustanowienia ceny maksymalnej za cykoryę ze zbiorów 1917 r.

Na podstawie § 4 (ustęp końcowy), rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 10-go czerwca 1916 r., Nr. 61 Dz. rozp., zarządza się co następuje:

§ 1.

Maksymalną cenę cykoryi ze zbiorów w roku 1917 ustala się na 14 Kor. za korzec, loko suszarnia cykoryi albo najbliższa dla producenta stacya kolejowa.

§ 2.

Podstawę, ustalonej w § 1. ceny kontraktowej, tworzy urzędowy kurs 2 Kor. 95 hal. = 1 Rb.; cena ta będzie także miarodajna przy ostatecznem obliczaniu. Gdyby przy

dostawie cykoryi zmienił się urzędowy kurs w stosunku do powyższego kursu podstawowego, zwiększy się lub zmniejszy odpowiednio cena ostatecznego obliczenia.

§ 3.

Interesy, zawarte wbrew postanowieniom tego rozporządzenia są nieważne.

§ 4.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia będą karane po myśli § 10. cytowanego na wstępie rozporządzenia.

§ 5.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

51.

E. Nr. 480 L./A.

OBWIESZCZENIE.

Na rozporządzenie c. i k. Jen. Gubernatorstwa w Lublinie E. V. Nr. 60004 ustanawia się cenę kartofli na koron 13. za 100 Kg. loco **stacya odbiorcza.** Jako stratę przez zanieczyszczenie ziemią, odpadki etc. przyjmuje się 3% ogólnej wagi.

Dostawca ma dowieźć własną furmanką kartofle w razie zaś stwierdzonej niemożności odwozu, obowiązany jest procudent wystarać się o podwody za ktore wypłaconą będzie wynagrodzenie przewozu 15 halerzy za 1 klm. i każdy przewieziony cetnar metryczny.

Za kartofle dostarczone wojsku, urzędom, zakładom i t. p. płacić się będzie na miejscu odbioru K. 13.—mniej 3% jak wyżej.

Przy odbiorze na miejscu składu u producenta wypłaci się K. 10—po potrąceniu 3% zanieczyszczenia.

52.

W. F. Nr. 66155/S./17.
E. N. 674 L. A.

OBWIESZCZENIE.

W uzupełnieniu rozporządzeń F. Nr. 48535|16 i W. F. Nr. 86292|16

zarządza się co następuje:

Polska Centrala Rolnicza uzyskuje prawo zakupna zboża do siewu u właścicieli ziemskich, którzy już odstawili cały wyznaczony kontyngent wzgl. zobowiążą się na piśmie do odstawienia tegoż, oile c. i k. Komenda obwodowa w Radomiu wyda w każdym poszczególnym wypadku stosowne pozwolenie. Zboże to może Polska Centrala roln. sprzedawać rolnikom w obrębie c. i k. Guberni, którzy nie posiadają potrzebnego nasienia i posiadają na to poświadczenie odnośnej Komendy obwodowej.

Stosowne legitymacye transportowe, wydane przez c. i k. Jen.-Gubernatorstwo, winna Polska Centrala rolnicza przedłożyć do wizy odnośnej Komendzie obwodowej, załączając piśmienne oświadczenie sprzedawcy, iż cały przepisany mu kontyngent już odstawił, względnie iż się do odstawy tegoż zobowiązuje.

Za takie zboże winien odbiorca zapłacić prócz normalnej ceny, także premię, unormowaną rozporządzeniem E. V. Nr. 89594 w kwocie 10 Kor. za każde 100 Kg. oraz w myśl rozporządzenia F. Nr. 48535/16 dodatek za zboże siewne w kwocie najwyżej Kor. 8—za 100 Kg.; nadto winien oddać Polskiej Centraii roln. poświadczenie zapotrzebowania zboża do siewu, otrzymane od c. i k. Komendy. Natomiast nie jest zobowiązany do odstawy jakiegokolwiek ekwiwalentu.

Rolnicy, którzy nie posiadają potrzebnego ziarna do siewu, winni postarać się o odnośne poświadczenie we właściwej c. i k. Komendzie obw. i na tej poostawie zwrócić się do Polskiej Centrali rolniczej o dostarczenie potrzebnego im nasienia.

53.

Rozporządzenie z dnia 14 lutego 1917 roku, dotyczące zwalczania księgosuszu.

Na podstawie upoważnienia Jego Ces. i Król. Apostolskiej Mości, udzielonego z mocy Najwyższego Dowództwa, zarządza się dla obszarów Polski, pozostających w austryacko-węgierskiej administracyi wojskowej, co następuje:

ROZDZIAŁ I.

ZARZĄDZENIA CELEM ZAPOBIEŻENIA ZAWLECZENIU KSIĘGOSUSZU DO OBSZARU OKUPOWANEGO.

§ 1.

Przywóz z obszarów zapowietrzonych.

Z obszaru zapowietrzonego nie wolno przywozić:

a) bydła rogatego i innych przeżuwaczy ani żywych, ani nieżywych,

b) wszelkich części zwierzęcych, pochodzących z przeżuwaczy, odpadków, surowców świeżych lub suszonych, z wyjątkiem wytworów z mleka, wytopionego łoju i wypranej lub nawapnionej wełny owczej zapakowanej w worach lub wiązankach.

c) suchej paszy, słomy i innych rodzajów podściółki, tudzież nawozu,

d) używanych sprzętów stajennych i uprzęży, znoszonej odzieży przeznaczonej na sprzedaż, takiegoż obuwia i szmat.

Siano, słoma i inne rodzaju podściółki użyte do pakowania i pochodzące z obszaru zapowietrzonego, należy zniszczyć w miejscu przeznaczenia towaru zaraz po nadejściu.

Za obszar zapowietrzony, należy uważać najbliższą okolicę miejscowości dotkniętej księgosuszem w okręgu 20 km.

§ 2.

Przywóz i przewóz z okolic wolnych od zarazy.

Przywóz i przewóz zwierząt i przedmiotów oznaczonych w § 1 z obszarów niezapowietrzonych takich państw i krajów austryackich, w których znajduje się zapowietrzona miejscowość, dozwolony jest tylko za pozwoleniem Jeneralnego-Gubernatorstwa wojskowego.

Pozwolenie udzieli się tylko wówczas, jeżeli:

a) przywóz nastąpi w miejscu przez władzę do tego wyznaczonem;

b) w miejscu wprowadzenia—urzędowem świadectwem udowodnionem zostanie, że dotyczące zwierzęta lub przedmioty pochodzą z okolic niezapowietrzonych, że transport zwierząt przechodził przez okolice wolne od zarazy, i że przedmioty nie były złożone w miejscach dotkniętych zarazą;

c) obwodowy lekarz weterynaryjny na podstawie oględzin stwierdzi, że zwierzęta są zdrowe.

§ 3.

Zamknięcie granicy.

Jeżeli zaraza wybuchnie poza obszarem okupowanym w miejscach, ktorych odległość od granicy nie przekracza 40 km. lub wogóle przybierze zatrważające rozmiary, zakaże Jeneralne-Gubernatorstwo wojskowe przywozu i przewozu zwierząt i przedmiotów oznaczonych w § 1 przez ten pas graniczny, co do którego zachodzi obawa, że mogłaby przezeń wtargnąć zaraza. Ten pas graniczny zamknie się w razie potrzeby kordonem wojskowym.

§ 4.

Ulgi podczas zamknięcia granicy.

Mimo zamknięcia granicy (§ 3) może Jeneralne-Gubernatorstwo wojskowe pozwolić na przywóz z obszarów wolnych od zarazy pod warunkami wymienionymi w § 1, a w szczególności:

a) przesyłek bydła rzeźnego do miejsc, w których istnieje rzeźnia publiczna połączona bezpośrednio z torem kolejowym lub przystanią, pozostająca pod nadzorem lekarza weterynaryjnego;

b) przesyłek zupełnie surowych skór, kości, rogów, końców rogów i racic, solonych i wysuszonych, jelit bydlęcych, jelit strunowych, łoju nietopionego w beczkach i wańtuchach;

c) przesyłek krowiej sierści, szczeciny wieprzowej, owczej wełny i kozich włosów, o ile te przedmioty zapakowane są w workach lub wiązankach.

Wymienione przesyłki wolno przewozić tylko kolejami żelaznemi lub drogami wodnemi i z zachowaniem szczególnych ograniczeń i ostrożności.

§ 5.

Przewóz.

Pozwolenie na przewóz po myśli §§ 2 lub 4 można udzielić tylko na podstawie poświadczenia, że rząd kraju, do którego przesyłka jest przeznaczoną, pozwoli na przewiezienie jej przez granicę.

§ 6.

Dezynfekcya (odkażanie) osób.

W czasie zamknięcia granicy, winne osoby, o których wiadomo lub domyślać się należy, że były w miejscach zapowietrzonych albo stykały się ze zwierzętami lub przedmiotami wymienionymi w § 1, poddać się dezynfekcyi (odkażeniu) zanim zostaną wpuszczone do obszaru okupacyjnego.

Dezynfekcyi należy także poddać rzeczy tych osób oraz wozy przez nie użyte.

§ 7.

Kataster bydła.

Jeżeli zaraza wybuchnie poza obszarem okupowanym w miejscach, w których odległość od granicy nie wynosi ponad 20 km., mogą komendy obwodowe zarządzić rewizyę przeżu-

waczy, znajdujących się w odnośnych gminach, oraz zaprowadzić ewidencyę stanu zdrowia przeżuwaczy, jakoteż ich przybytku i ubytku w obrębie obszaru 30 km. wzdłuż granicy. Dotyczące spostrzeżenia należy zapisywać do „katastru bydła".

Zarządzenie Komendy obwodowej zostanie interesowanym gminom podane do wiadomości w sposób tamże praktykowany. Obowiązek wykonania ciąży,—jeżeli Komenda obwodowa nie wydała innych zarządzeń—na organach gminy.

§ 8.

Zarządzenia, dotyczące krajów, ulegających często zarazie.

Przywóz i przewóz przeżuwaczy i części zwierzęcych tychże pochodzących z krajów bałkańskich, Rumunii i ściślejszego terenu wojennego Galicyi oraz zajętych części Rosyi jest zakazany.

Wyjątek stanowią wyprana i nawapniona wełna, wytwory z mleka i wytopiony łój.

ROZDZIAŁ II.

ŚRODKI CELEM ZAPOBIEŻENIA SZERZENIA SIĘ I ZWALCZANIA KSIĘGOSUSZU.

A.

PRZED STWIERDZENIEM ZARAZY.

§ 9.

Środki ostrożności względem nowoprzybyłego bydła i wstępu do stajen.

W razie niebezpieczeństwa wybuchu zarazy może Komenda obwodowa zarządzić:

a) aby bydło rogate, a w razie potrzeby także inne zwierzęta domowe, pochodzące z innych okolic, wprowadzano między miejscowe (swojskie), dopiero po poddaniu ich najmniej 10-dniowej obserwacyi w miejscu odosobnionem i usunięciu wszelkiej wątpliwości co do ich stanu zdrowia; w tym wypadku należy się przy większej ilości bydła postarać o osobną obsługę dla bydła nowoprzybyłego;

b) . aby rzeźników i handlarzy bydła nie wpuszczano do cudzych stajen.

§ 10.

Powszechny obowiązek donoszenia.

O każdym wypadku podejrzenia o zarazę obowiązany jest właściciel lub dozorca bydła oraz każda osoba, której powierzono obsługę bydła donieść bezwłocznie przełożonemu gminy (wójtowi), Komendzie posterunku żandarmeryi albo Komendzie obwodowej.

Przełożeni gmin, jakoteż wszystkie organy c. i k. Zarządu wojskowego obowiązane są donieść bezzwłocznie Komendzie obwodowej, skoro się tylko dowiedzą o podejrzanym wypadku zachorowania lub padnięcia bydlęcia.

§ 11.

Rozszerzenie obowiązku donoszenia.

W razie pojawienia się zarazy lub niebezpieczeństwa jej wybuchu obowiązany jest właściciel bydła lub osoba, której opiece je powierzono, donieść bezzwłocznie do jednego z miejsc podanych w § 10 ustęp 1 o każdym wypadku dostrzeżenia objawów wewnętrznej choroby u bydlęcia.

Początek rozszerzonego obowiązku donoszenia i obszar, w którym on obowiązuje, ustanowi—wskazując na skutki, jakie zaniechanie doniesienia za sobą pociągnie — Komenda obwodowa i ogłosi w miejscowościach internowanych w sposób tam praktykowany.

§ 12.

Tymczasowe zarządzenia przełożonych gmin.

Przełożony gminy, skoro się tylko dowie o wypadku zachorowania lub padnięcia bydlęcia, wzbudzającym podejrzenie zarazy, obowiązany jest zanim komisya pomorowa przybędzie wydać następujące tymczasowe zarządzenia:

a) podać do wiadomości gminy co zaszło,

b) uwiadomić o wypadku gminy sąsiednie,

c) kazać zamknąć odnośną stajnię lub stanowisko,

d) zabronić wypędzania bydła rogatego, owiec, kóz z miejscowości,

e) zakazać wypędzania na paszę i wspólnego pojenia.

§ 13.

Komisya pomorowa.

Gdy Komenda obwodowa dowie się o wypadku, wzbudzającym podejrzenie lub o stwierdzeniu wypadku choroby, wyśle na miejsce własnego zastępcę, następnie obwodowego lekarza weterynaryjnego, a w razie potrzeby oddział wojska pod dowództwem oficera.

Równocześnie należy zawiadomić telegraficznie lub telefonicznie Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe.

Zastępca Komendy obwodowej, obwodowy lekarz weterynaryjny, naczelnik gminy lub jego zastępca, tworzą komisyę Pomorową. Przewodniczącym komisyi jest zastępca Komendy obwodowej.

Komisya pomorowa zbada rodzaj, rozmiar i przyczynę powstania zarazy i może w braku padliny kazać zabić chore bydlę lub podejrzane o chorobe celem przeprowadzenia sekcyi i stwierdzenia zarazy.

§ 14.

Zarządzenia w razie podejrzenia o zarazę.

Jeżeli komisya pomorowa wprawdzie nie stwierdzi stanowczo wybuchu zarazy, jednak podejrzenie istnienia jej nie jest wykluczone, należy donieść o tem Jeneralnemu Gubernatorstwu wojskowemu i Naczelnej Komendzie armii celem wysłania organu weterynaryjnego. Aż do wydania dalszych zarządzeń należy utrzymać dyspozycye wydane po myśli § 12, a nadto wykonać następujące zarządzenia:

a) wszystko bydło miejscowe t. j. rogaciznę, owce i kozy należy z zachowaniem odpowiedniej ostrożności spisać i zbadać jego stan zdrowia;

b) stanowiska, w których znajdują się zwierzęta podejrzane, lub takie, które się stykały z podejrzanymi, winne być stale zamknięte; dla zwierząt podejrzanych należy ustanowić osobnych dozorców;

c) zabudowania gospodarskie, w których znajdują się zwierzęta podejrzane lub takie, które się z niemi stykały, należy tak zamknąć, aby bez pozwolenia Komisyi pomorowej nie wynoszono z zagrody żadnych przedmiotów i aby żadnemu mieszkańcowi zagrody nie wolno było stykać się z osobami poza jej obrębem, ani zagrody opuścić. Osoby, opuszczające zagrodę, obowiązane są przy wyjściu starannie się oczyścić, przedewszystkiem zaś oczyścić obuwie.

d) o każdym wypadku zachorowania lub padnięcia jednego ze wspomnianych zwierząt, należy donieść niezwłocznie w myśl § 11, dopóki komisya pomorowa jest w miejscu obecna, należy o tem donieść tej komisyi;

e) padłych zwierząt nie wolno ani zagrzebywać, ani w inny sposób usuwać, dopóki rodzaj choroby nie będzie stwierdzony; dopóki to nie nastąpi, należy zabraniać przystępu ludziom i zwierzętom; komisya pomorowa może zarządzić sekcyę każdego padłego zwierzęcia; po stwierdzeniu rodzaju zarazy należy w nieszkodliwy sposób usunąć padlinę padłych lub zabitych zwierząt;

f) rogaciznę ze stajen i stanowisk nie podejrzanych, zabijać wolno tylko za zezwoleniem komisyi pomorowej i pod nadzorem lekarza weterynaryjnego;

g) mięso ze zwierząt rogatych, zabitych wskutek podejrzenia o zarazę i po rzezi przez lekarza weterynaryjnego za zdrowe uznane, może być z zachowaniem odpowiednich osobno przepisać się mających środków ostrożności w miejscu dotkniętem zarazą zużyte, albo wysłane celem zbycia do miejsc, gdzie jest większa konsumcya. Skóry takich zwierząt wolno, jeżeli je niezwłocznie w ługu wapiennym odkażono, wysłać pod dozorem do garbarni w celu niezwłocznego ich wyprawienia.

B.

ZARZĄDZENIA W RA IE STWIERDZENIA ZARAZY.

§ 15.

Ogłoszenie wybuchu zarazy.

O stwierdzeniu zarazy ma komisya pomorowa donieść Komendzie obwodowej, ile możności telegraficznie. Komenda obwodowa zarządzi ogłoszenie o zarazie we wszystkich miejscowościach obwodu w sposób w miejscu praktykowany i zawiadamia o tem telegraficznie sąsiednie komendy obwodowe. W sąsiednich obwodach ma miejsce takie samo ogłoszenie.

Oprócz tego należy o wybuchu zarazy zawiadomić te wszystkie władze i gminy, do których okręgu urzędowego zaraza mogła była być zawleczoną.

Jeżeli miejsce zapowietrzone oddalone jest od granicy obszaru okupowanego nie więcej jak 20 km., należy uwiadomić o wybuchu zarazy także właściwą władzę sąsiedniego obszaru okupowanego.

§ 16.

Okręg pomorowy.

Z chwilą wybuchu zarazy ma Komenda obwodowa na wniosek komisyi pomorowej, a w razie potrzeby w porozumieniu z sąsiedniemi komendami obwodowemi ustanowić okręg pomorowy, obejmujący odpowiednio do stosunków miejscowych obwód z reguły nie mniej niż 20 km. od miejsca dotkniętego zarazą oddalony.

To samo zarządzi się, jeżeli księgosusz wybuchnie poza obszarem okupowanym w miejscowości, oddalonej mniej niż 20 km. od granicy.

Dla kilku miejscowości dotkniętych zarazą należy ustanowić stosownie do ich położenia wspólny okręg pomorowy.

W celu ścisłego przestrzegania zarządzonego na podstawie tego rozporządzenia zamknięcia granicy lub innych ograniczeń obrotu przez granicę okręgu pomorowego oraz w obrębie tegoż, można w razie potrzeby ustanowić kordon wojskowy.

Ustanowienie okręgu pomorowego ogłosi się we wszystkich miejscowościach w nim położonych w sposób w miejscu przyjęty z uwagą, że w całym okręgu pomorowym obowiązuje przepis § 11, o rozszerzonym obowiązku donoszenia, i że wszelkie doniesienia skierowywać należy do komisyi pomorowej, jak długo ona jest obecną w okręgu pomorowym.

§ 17.

Zarządzenia w zapowietrzonej zagrodzie.

W zapowietrzonej zagrodzie należy wykonać następujące zarządzenia:

a) wszystkie zwierzęta, dotknięte zarazą oraz wszystko bydło, które z zarażonemi zwierzętami przebywało w jednej stajni lub stanowisku lub też w inny sposób stykało się z niemi bezpośrednio lub pośrednio przez wspólnych dozorców, wspólne sprzęty do paszy, wspólne poidła, i t. p. należy niezwłocznie wybić pod nadzorem komisyi pomorowej.

Komisya pomorowa może zarządzić wybicie rogacizny, znajdującej się w innej stajni lub stanowisku tej samej zagrody lub w najbliższem jej otoczeniu, jeżeli zarażenie się jest możliwe.

b) zwierzęta, które zginęły z powodu zarazy, zostały zabite jako chore na zarazę, albo na których po zabiciu okazały się objawy zarazy, należy natychmiast bez odjęcia którejkolwiek części uczynić nieszkodliwemi bądź w drodze termicznej, bądź chemicznej lub też zakopać na 2½ m. głęboko, poprzecinawszy skórę na krzyż. Grzebowiska należy odpowiednio zabezpieczyć do przystępu i nadzorować.

Padlinę należy, nie odłączając którejkolwiek części i po zniszczeniu skóry przez kilkakrotne przecięcia na krzyż, wrzucić do dołów i przykryć warstwą niegaszonego wapna, a w braku tegoż posypać popiołem albo polać smołą lub gnojówką. Następnie należy dół, w który należy wrzucić także wszystkie odpadki, krew, zanieczyszczoną ziemię i t. p. wypełnić ziemą uzyskaną przy kopaniu dołu, powierzchnię dobrze udeptać i obłożyć kamieniami lub cierniem, lub też zasadzić roślinami, które szybko rosną i zapuszczają głęboko korzenie; w mowie będące miejsce należy otoczyć rowami, deskami lub płotem z żerdzi, oznaczyć tablicą jako grzebowisko i aż do wygaśnięcia zarazy oddać pod straż wojskową.

c) Owce i kozy umieszczone w zapowietrzonych stajniach albo w stajniach, pozostających z niemi w styczności, należy wybić i postąpić z niemi potem stosownie do wyniku badania weterynaryjnego, dokonanego przed i po zabiciu; jeżeli chodzi o wielkie trzody owiec i kóz, umieszczone w osobnych stajniach, będących w związku z zapowietrzonemi, można zaniechać wybicia, jeśli się trzodę podzieli na części, a pojedyncze zwierzęta następnie przez 21 dni zamknie i podda obserwacyi.

Psy, koty, drób i inne drobne zwierzęta domowe należy trzymać zamknięte poza obrębem stajen bydła rogatego; jeżeli zwierzęta takie znajdowały się w zapowietrzonych stajniach, albo jeśli je przydybano na wolności, należy je wybić i zniszczyć.

d) Zagrodę, w której znajduje się lub znajdowało bydło rogate, owce lub kozy dotknięte zarazą, albo które się z zarażonemi stykały, należy obstawić strażą (wojskiem) i opatrzyć napisem „księgosusz".

e) Bez szczególnego pozwolenia komisyi pomorowej wolno do zagrody zapowietrzonej wpuszczać tylko służbę bezpieczeństwa; osoby sądowe, księży, lekarzy i akuszerki dla wypełnienia obowiązków zawodowych. Zresztą ma co do zamknięcia zastosowanie § 14 punkt c).

f) Miejsca, w których przebywały zwierzęta chore na księgosusz, jakoteż przedmioty, które były w styczności z temi zwierzętami tudzież ich odchody należy bezzwłocznie oczyścić i poddać dezynfekcyi. Jeżeli przedmioty takie nie dadzą się odkazić lub są, bezwartościowe, to należy je zniszczyć.

g) Odzież tych osób, które zajmowały się chorem lub padłem zwierzęciem, jakoteż odwietrzaniem, należy poddać dezynfekcyi lub jeśli jest bezwartościowa spalić.

h) Dezynfekcyę musi się przeprowadzać pod fachowym nadzorem.

§ 18.

Zarządzenia w zapowietrzonej miejscowości.

Każde zapowietrzone miejsce lub inną część gminy należy oznaczyć jako takie w sposób dla każdego widoczny. Przy wszystkich wejściach do zapowietrzonych miejscowości lub części gminy, należy umieścić duże tablice z napisem „księgosusz".

Oprócz tego należy wykonać następujące zarządzenia:

a) owce i kozy należy usunąć ze stajen rogacizny;

b) wszystkie zwierzęta domowe z wyjątkiem koni należy trzymać zamknięte, poza obrębem stajen rogacizny, a wałęsające się psy i koty wybić;

c) do osób, opuszczających miejsce zapowietrzone należy zastosować postanowienia § 14 punkt c);

d) ze stajen wolnych od zarazy należy codziennie wyrzucać gnój;

e) targi na bydło, inne targi tudzież wszelkie liczniejsze zgromadzanie się ludzi i zwierząt jest zabronione; mieszkańcom miejsca dotkniętego zarazą można zabronić uczestnictwa

w takich zgromadzeniach poza obrębem miejsca zapowietrzonego; Komenda obwodowa może zarządzić zamknięcie szkół, gospód, publicznych miejsc zebrań i t. p. oraz inne ograniczenia obrotu;

f) bydło rogate, owce i kozy wolno wpuszczać do miejsca zapowietrzonego tylko o tyle, o ile to jest potrzebne dla celów, aprowizacyi;

g) przywóz i przewóz bydła rogatego, owiec, kóz i surowców zwierzęcych dopuszczalne jest tylko na podstawie pozwolenia Komendy obwodowej z zachowaniem środków ostrożności przez nią przepisanych;

h) wywóz i przewóz siana, słomy i innych przedmiotów, nadających się do rozwleczenia zarazków, jest zabronione;

i) w razie większego rozszerzenia się zarazy w pewnej miejscowości, można w niej, lub pojedynczych jej częściach, zaprowadzić jeszcze inne ograniczenia obrotu. Przez czas zamknięcia należy zaopatrywać mieszkańców, z zachowaniem potrzebnych środków ostrożności, w artykuły żywności, paszę dla bydła i opał;

k) w czasie robót polnych można, obok zamknięcia zagród, zarządzić zamiast zamknięcia miejscowości, zamknięcie granic polnych (zamknięcie pól);

Mieszkańcom, których zagrody są wolne od zarazy, można pozwolić, aby swemi zaprzęgami wykonywali roboty polne z zachowaniem odpowiednich ostrożności. Bydła rogatego jako zaprzęgu do robót polnych używać nie wolno.

W razie zarządzenia zamknięcia pól, należy ustawić w odpowiednich miejscach granic polnych tablice ostrzegawcze z odpowiednimi napisami; obcym zwierzętom, które podatne są zarażeniu, nie wolno przekraczać granicy polnej; drogi należy dla ruchu zewnętrznego w miarę możności pozamykać i obstawić strażą;

l) do pędzenia bydła na paszę należy przepisać osobne środki ostrożności.

§ 19.

Zarządzenia w obrębie pomorowym.

W całym obrębie pomorowym należy przeprowadzić następujące zarządzenia:

a) przełożony gminy ma spisać wszystką rogaciznę, owce i kozy obejrzyć je, utrzymać w ewidencyi i w razie potrzeby zaopatrzyć piętnem. O każdej zmianie stanu bydła należy donieść przełożonemu gminy;

b) padłe zwierzęta należy starannie okryć tam, gdzie padły i pozostawić je aż do dalszego zarządzenia, zapobiegając wszelkiemu z niemi zetknięciu, Komisya pomorowa może zarządzić sekcyę każdego padłego przeżuwacza;

c) targi na bydło odbywać wolno tylko za każdorazowem pozwoleniem Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego i tylko pod warunkiem, że wszystkie przeżuwacze na targ przyprowadzone, odprowadzone będą z targu wprost do rzeźni miejscowej i tam zarznięte;

d) przywóz i przewóz bydła rogatego, kóz i owiec, tudzież przewóz suchej paszy i słomy jest dopuszczalne tylko za zezwoleniem Komendy obwodowej z zachowaniem środków ostrożności przez nią przepisanych;

e) wywóz rogacizny, owiec, kóz, surowej wełny owczej, nietopionego łoju, rogów, racic, suchej paszy, słomy, podściółki i nawozu z okręgu pomorowego, jest zabronione.

Na wywóz bydła rzeźnego, suchej paszy i słomy, może zezwolić w wypadkach godnych uwzględnienia i pod odpowiednią kontrolą Komenda obwodowa w porozumieniu z Komendą obwodową miejsca przeznaczenia;

f) przy rzezi bydła rogatego, owiec i kóz ma zastosowanie § 14 punkt 8;

g) w miejscowościach graniczących z miejscem zapowietrzonem, może Komenda obwodowa ze względu na niebezpieczeństwo zarażenia, zabronić pędzenia bydła na paszę.

§ 20.

Komisarz miejscowy, komisarz pomorowy.

Dla każdej zarażonej miejscowości wyznacza Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe na wniosek Komendy obwodowej komisarza miejscowego na czas trwania zarazy, który nadzoruje wykonywanie wydanych zarządzeń.

Dla każdego obwodu pomorowego wyznacza Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe jednego rzeczoznawcę jako komisarza pomorowego, który wydaje w myśl istniejących przepisów wszelkie zarządzenia w celu szybkiego stłumienia i zapobieżenia rozwleczenia zarazy.

C.

OGÓLNE ZARZĄDZENIA OCHRONNE.

§ 21.

Dezynfekcya.

Odkażanie przedsięwziąć należy zawsze na zlecenie władzy i pod nadzorem weterynaryjnym. Odkażanie poprzedzi umycie o ile to możliwe gorącym ługiem sodowym (3 kg. sody na 100 litrów gorącej wody).

Jako środki odkażające mogą być użyte:

a) wapno lub chlorek wapna w stosunku 1 : 3 albo 1 : 20,

b) 3% roztwór kwasu karbolowego,

c) 1% roztwór sublimatu,

d) 1% roztwór formaliny.

Podściółkę, nawóz, odpadki paszy i suchą paszę podejrzaną o zanieczyszczenie zarazkami, należy spalić lub zakopać. Nakrywanie nawozu ziemią jest dopuszczalne. Gnojówkę lub brudną wodę należy odkazić wapnem lub chlorkiem wapna (1 część na 100 części gnojówki).

Mur należy odrapać i obielić chlorkiem wapna lub mlekiem wapiennem w stosunku 1 : 20. Ziemię, piasek lub glinę (stanowiska) należy skopać i zebrać na 10 cm. głęboko i podobnie jak gnój zakopać lub polać obficie mlekiem wapiennem w stosunku 1 : 20.

Nieprzepuszczalny bruk należy pobielić chlorkiem wapna lub mlekiem wapiennem (1:20), przepuszczalny natomiast zerwać, kamienie odkazić a grunt aż do suchej warstwy ziemi, najmniej jednak na 10 cm. głęboko wykopać lub polać mlekiem wapiennem 1 : 20. Ruchome sprzęty drewniane (żłoby, drabiny stajenne i inne przedmioty użytkowe) należy spalić a z innemi częściami z drzewa należy postąpić tak, jak z murem. Odzież ludzi, którzy byli zatrudnieni przy chorych lub nieżywych zwierzętach oraz czyszczeniu lub odkażaniu, należy albo spalić albo wygotować lub gruntownie wyprać mydłem, obuwie i przedmioty skórzane należy starannie oczyścić i wymyć ługiem sodowym lub mlekiem chlorku wapna. Zamiast chlorku wapna lub mleka wapiennego można użyć rozczynu karbolu lub sublimatu. Wszystkie części żelazne (łańcuchy, pierścienie) należy wypalić albo postąpić z niemi jak z murem.

Przy odkażaniu wolno używać tylko ludzi z tej samej zagrody lub z innych zapowietrzonych zagród albo takich, którzy sami bydła nie posiadają. Do wożenia używać wolno wyłącznie zaprzęgów końskich lub automobili.

Wszystkie osoby, które stykały się z choremi lub podejrzenemi zwierzętami, mają ręce i inne zanieczyszczone części ciała po wymyciu w gorącej wodzie mydlanej, odkazić wodą karbolową lub sublimatem. Nawozu który wyrzucono na gnojowisko na 10 dni przed wybuchem zarazy nie trzeba palić lub zakopywać, lecz należy go wywieść na pole i pozostawić tam w kupach tak długo, aż go będzie można zaorać.

Jeżeli tego nawozu nie można odróżnić od reszty nawozu, leżącego na gnojowisku, należy z całym nawozem postąpić w myśl poprzedniego ustępu. Bydło może wejść dopiero w 4 tygodnie po przeoraniu gnoju.

Bydło można zapędzić do stajen dopiero w 3 tygodnie po odkażeniu.

Pastwisk, na których pasło się podejrzane lub chore bydło, nie można używać przed upływem najmniej 3-ch tygodni.

§ 22.

Zarządzenia przy transportach na targach bydlęcych i rzeźniach.

Jeżeli zaraza urzędownie stwierdzoną zostanie w stadzie, w transporcie przewożonym okrętem lub koleją albo też pędzonym należy zabić jak można najprędzej wszystkie chore, jak i zdrowe zwierzęta stada, względnie transportu. Tak do zwierząt zabitych jak i osób, które zajmowały się zwierzętami choremi lub podejrzanemi, należy zastosować przepisy § 17. Wagony kolejowe i okręty użyte do przewozu bydła, podlegają obowiązkowi zaostrzonej dezynfekcyi.

Jeżeli na targu bydła rzeźnego albo w rzeźni zajdzie podejrzenie o zarazę, należy natychmiast oddzielić zwierzęta podejrzane od podatnych zarażeniu, a następnie zarządzić rzeź zwierząt podejrzanych, pod nadzorem rządowego lekarza weterynaryjnego. W razie stwierdzenia zarazy należy, jeżeli nie zarządzono dostatecznych i trwałych środków, zapobiegających rozwleczeniu zarazy i przenoszeniu się tejże na inne zwierzęta, wstrzymać wypęd przeżuwaczy i kazać je zabić. Zresztą postąpić należy w myśl przepisów § 17.

§ 23.

Zaraza u owiec i kóz.

W razie zarazy u owiec i kóz należy stosować zarządzenia przepisane w celu zwalczania zarazy u bydła rogatego. Komenda obwodowa może jednak ze względu na sposób pojawienia się zarazy zarządzić pewne zmiany od tych przepisów.

§ 24.

Środki lecznicze, szczepienia.

Zabrania się osobom niepowołanym zachwalania, sprzedaży i używania takich środków zapobiegawczych przeciw księgosuszowi, których niniejszem rozporządzeniem nie przewidziano.

Szczepić można tylko za specyalnem urzędowem pozwoleniem.

§ 25.

Wygaśnięcie zarazy.

Jeżeli od czasu ostatniego wypadku choroby lub padnięcia w zapowietrzonej miejscowości lub innej części gminy upłynęło trzy tygodnie i dokonano należytego odwietrzenia, Komenda obwodowa ogłosi wygaśnięcie zarazy.

W ten sam sposób zostanie z nastaniem odpowiednich warunków zniesiony rozszerzony obowiązek donoszenia (§ 11) i okręg pomorowy (§ 16).

ROZDZIAŁ III.

PRAWO DO ODSZKODOWANIA.

§ 26.

Wymiar odszkodowania, oszacowanie.

Za zabite z polecenia władzy zdrowe zwierzęta i zniszczone przedmioty, otrzymają ich właściciele tytułem odszkodowania zwyczajną wartość szacunkową, za chore zwierzęta zabite

z polecenia władzy dwie trzecie tej wartości. Za spalony lub zakopany nawóz odszkodowanie płacone nie będzie.

Wartość należy oznaczyć bez względu na zaszłą ewentualnie z powodu zarazy zmianę wartości.

Wartość zwyczajną ustalić należy przez oszacowanie i to, jeżeli chodzi o zwierzęta, które dopiero mają być zabite, przed ich zabiciem.

Komisya szacunkowa składa się z 3-ch taksatorów, a mianowicie z obwodowego lekarza weterynaryjnego i dwóch specyalnie zaprzysiężonych mężów zaufania.

Jeżeli członkowie komisyi szacunkowej zgadzają się co do ceny szacunkowej, to należy według tego wymierzyć odszkodowanie. W razie różnicy zdań, należy przyjąć jako wartość szacunkową przeciętną z kwot szacunkowych podanych przez taksatorów.

Taksatorzy mają podać wartość szacunkową bez poprzedniego porozumienia się w tej mierze na piśmie, które zaopatrzyć winni w swój podpis i oddać swój wywód szacunkowy obwodowemu lekarzowi weterynaryjnemu.

Na podstawie 3-ch kartek szacunkowych winien obwodowy lekarz weterynaryjny wypośrodkować przeciętną kwotę szacunkową. Z przebiegu oszacowania należy spisać osobny protokół szacunkowy, który mają podpisać taksatorzy.

Protokół szacunkowy i kartki szacunkowe należy dołączyć do protokółu dochodzenia zarazy.

Wynik szacowania zostanie bezwłocznie podany do wiadomości osób, mających prawo do odszkodowania.

§ 27.

Utrata prawa do odszkodowania.

Prawo do odszkodowania traci się:

a) jeśli właściciel o wypadku podejrzenia lub zarazy, który stał się przyczyną zabicia zwierzęcia lub zniszczenia, nie doniósł w przepisany sposób o zachorowaniu zwierzęcia,

b) jeżeli właściciel odnośnie do zarazy, dla której tępienia dokonano zabicia zwierząt lub zniszczenia przedmiotów dopuścił się przekroczenia niniejszego rozporządzenia albo wydanego na jego podstawie przepisu,

c) jeżeli pomiędzy bydłem przyprowadzonym z okolicy położonej poza obszarem okupowanym, albo też obszaru zapowietrzonego albo wreszcie pomiędzy bydłem pewnej zagrody, w której bydło takie pomieszczono, wybuchnie zaraza w ciągu 10 dni po wprowadzeniu.

§ 28.

Dochód ze sprzedaży surowych produktów.

Jeżeli właściciel bydła otrzymał odszkodowanie za zabite zwierzęta, przypada dochód za uzyskane surowce zwierzęce państwu; we wszystkich innych wypadkach odbywa się dozwolona sprzedaż na niebezpieczeństwo i rachunek właściciela.

ROZDZIAŁ IV.

POSTANOWIENIA KARNE I KOŃCOWE.

§ 29.

Postanowienia karne.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia lub przepisu wydanego na jego podstawie będą karane o ile niema zastosowania surowszy przepis karny wojskowej ustawy karnej przez

sądy obwodowe grzywną do 10.000 koron lub aresztem do jednego roku. Obok kary aresztu można nałożyć grzywnę do 5.000 koron.

W wyroku karnym należy przy przekroczeniu przepisów, przywozu i przewozu lub zarządzonego zamknięcia albo też innych ograniczeń orzec przepadek zwierząt i przedmiotów wbrew zakazowi przywiezionych albo przewiezionych.

§ 30.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

54.

Rozporządzenie z dnia 10-go lutego 1917 r., dotyczące karania przekroczeń policyjnych i postępowania policyjno-karnego.

Na podstawie upoważnienia Jego Ces. i Król. Apostolskiej Mości, udzielonego z mocy Najwyższego Dowództwa, zarządza się dla obszarów Polski, pozostających w austryacko-węgierskiej administracyi wojskowej, co następuje:

A.

Artykuł IV rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 19-go sierpnia 1915 r., Nr. 30 Dz. rozp. ma brzmieć:

ARTYKUŁ IV.

§ 6.

Zwyczajne postępowanie policyjno-karne.

Postępowanie karne prowadzi Komenda obwodowa z reguły na podstawie ustnej rozprawy z obwinionym.

Z rozprawy spisuje się protokół w formie rejestru karnego według wzoru załącznika B.

Przesłuchanie obwinionego i świadków, oraz ogłoszenie wyroku może Komenda obwodowa poruczyć etapowej Komendzie stacyjnej, Komendzie posterunku żandarmeryi lub zwierzchności gminnej miejsca zamieszkania obwinionego lub świadka.

W razie zasądzenia należy wydać zasądzonemu na jego żądanie wyciąg z rubryk II, IV, VI, VII, VIII i IX rejestru karnego.

§ 7.

Przeciw każdemu orzeczeniu karnemu, którem nałożono grzywnę ponad dwadzieścia koron lub karę aresztu ponad dwa dni albo też orzeczono przepadek przedmiotów, można w ciągu ośmiu dni po jego ogłoszeniu lub doręczeniu wnieść rekurs do Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego u tej władzy, która orzeczenie karne wydała.

§ 4, ustęp 2-gi i 3-ci obowiązują nadal.

Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe rozstrzyga ostatecznie i może kary, które urosły w moc prawną w drodze łaski darować lub zniżyć.

B.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

55.

Rozporządzenie z dnia 24-go stycznia 1917 r., dotyczące zakazu wypłat w stosunku do państw nieprzyjacielskich.

Na podstawie upoważnienia Jego Ces. i Król. Apostolskiej Mości, udzielonego z mocy Najwyższego Dowództwa, zarządza się dla obszarów Polski, pozostających w austryacko-węgierskiej administracyi wojskowej, co następuje:

§ 1.

Zakazuje się bezpośredniego, lub pośredniego uskuteczniania wypłat w gotówce, w wekslach lub w czekach, drogą przekazania, albo w inny sposób, na rzecz przynależnych do Rosyi, Wielkiej Brytanii, Irlandyi, Francyi, Włoch, Portugalii, Rumunii, oraz kolonii i posiadłości jednego z tych Państw, jako też osób, które mają na tych obszarach miejsce zamieszkania (siedzibę), niemniej też bezpośredniego lub pośredniego przekazywania do tych obszarów pieniędzy lub papierów wartościowych.

Ten zakaz odnosi się w szczególności także do każdego nabywcy roszczenia, który je nabył po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 2.

Termin zapłaty, prezentowania w celu zapłaty i protestowania weksli i czeków, podpadających pod niniejszy zakaz wypłat zostaje odłożony.

§ 3.

Przepisy §§ 1 i 2 nie mają zastosowania:

1. Do wypłat w obrębie Monarchii austryacko-węgierskiej, Jeneralnych Gubernatorstw wojskowych w Lublinie i Belgradzie, oraz w Czarnogórzu na rzecz osób, które mają swe miejsce zamieszkania w obrębie Monarchii austryacko-węgierskiej, lub jednego z obszarów zajętych przez wojska austryacko-węgierskie, lub wojska jednego z Państw sprzymierzonych.

2. Do wypłat w celu wypełnienia zebowiązań, które powstały z prowadzenia zakładów, znajdujących się w granicach Monarchii austryacko-węgierskiej, Jeneralnych Gubernatorstw wojskowych w Lublinie lub Belgradzie, tudzież w Czarnogórzu i które w jednym z tych obszarów mają być zaspokojone.

Udzielania wsparć przynależnym do Monarchii austryacko-węgierskiej dozwala się i nadal.

Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe jest upoważnione udzielać dla pewnych wypłat w poszczególnych wypadkach wyjątków od zakazu wypłat.

§ 4.

Za czas trwania tego zakazu nie można żądać odsetek zwłoki.

§ 5.

Dłużnik może się zwolnić przez to, że złoży dłużne kwoty, lub papiery wartościowe w kasie Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego, lub w jednej z Komend obwodowych.

§ 6.

Kto przekroczy ten zakaz wypłaty, karany będzie przez Trybunał sądowy swego miejsca pobytu aresztem od 1 miesiąca do 1 roku, lub karą pieniężną do 50.000 koron, o ile

według innych ustaw karnych nie podlega wyższej karze. Obok kary wolnościowej może być nałożona kara pieniężna aż do oznaczonej wysokości.

§ 7.

Wydane przez cesarski rząd rosyjski zakazy wypłacania lub jakiegokolwiek innego przenoszenia przedmiotów wartościowych na rzecz obywateli Monarchii austryacko-węgierskiej, lub jednego z Państw sprzymierzonych zostają zniesione.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z dnia 23-go kwietnia 1915 r., Nr. 10 Dz. rozp., znosi się z tem ograniczeniem, że zakazane w myśl tego rozporządzenia wypłaty pozostają i nadal zakazane na rzecz każdego nabywcy roszczenia, który je nabył po dniu 22-go kwietnia 1915 r.

§ 8.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

56.

Rozporządzenie c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa w Lublinie z dnia 18 lutego 1917 r., B. Nr. 108381|17.

Ułatwienia w podróżowaniu między Jeneralnem Gubernatorstwem wojskowem lubelskiem, a Jener. Gubernatorstwem warszawskiem.

W uzupełnieniu przepisów o ruchu granicznym pomiędzy obszarem Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego lubelskiego, a Jeneralnego Gubernatorstwa warszawskiego zarządza się po wzajemnem porozumieniu, co następuje:

I. Członkowie Rady Stanu w Królewstwie Polskiem otrzymują prawo swobodnego podróżowania w całem Królestwie Polskiem.

Osobom, mieszkającym w obrębie Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego lubelskiego może być udzielone pozwolenie do swobodnego podróżowania w Jeneralnem Gubernatorstwie warszawskiem bezterminowo—z zastrzeżeniem odwołania każdego czasu.

Pozwolenia te będą w szczególności udzielane członkom, względnie kierującym osobistościom korporacyi dla rolnictwa, handlu i przemysłu, które znajdują się w obu zajętych obszarach.

II. Słuchaczom Warszawskiego Uniwersytetu i szkół wyższych, może być dane pozwolenie do swobodnego podróżowania do miejsca stałego zamieszkania w Ces. i Król. Jeneralnem Gubernatorstwie wojskowem lubelskiem — a naodwrót: słuchacze odpowiednich zakładów naukowych w Krakowie i Lwowie mogą otrzymać pozwolenie swobodnego podróżowania do miejsca stałego zamieszkania, położonego w Jeneralnem Gubernatorstwie Warszawskiem.

To pozwolenie może być wydane najwyżej na trzy miesiące.

Wyżej wymienione pozwolenie (ad I i II) do niemieckiego obszaru administracyjnego będą wydawane przez niemieckiego zastępcę przy c. i k. Jeneralnem Gubernatorstwie wojskowem w Lublinie, do Austro-węgierskiego obszaru administracyjnego przez zastępcę c. i k. Naczelnego Wodza armii przy Cesarsko-Niemieckiem Jeneralnem Gubernatorstwie w Warszawie.

Dotyczące prośby należy tamże bezpośrednio wnosić.

Udzielone pozwolenie będzie w paszporcie uwidocznione przez wyciśnięcie odpowiedniej pieczęci.

III. Pozwolenia wyżej wyliczone będą wydawane bezpłatnie.

IV. Powyższe wzajemne zarządzenia wchodzą natychmiast w życie.

V. Niniejsze postanowienia nie zmieniają istniejących przepisów meldunkowych.

57.

Rozporządzenie z dnia 21 lutego 1917 roku, dotyczące środków karnych przeciw podbijaniu cen i naruszeniu obowiązków dostawy.

Na podstawie upoważnienia Jego Ces. i Król. Apostolskiej Mości, udzielonego z mocy Najwyższego Dowództwa, zarządza się dla obszarów Polski, pozostających w austryacko-węgierskiej administracyi wojskowej co następuje:

§ 1.

Kto przy zarobkowem kupnie lub sprzedaży w ten sposób postępuje, że skutkiem tego zysk jego z przedsiębiorstwa przekracza znacznie miarę odpowiadającą miejscowym stosunkom życiowym i uzyskuje cenę, która utrudnia utrzymanie kosumenta, będzie karany grzywną do dwóch tysięcy koron lub aresztem do sześciu miesięcy. Obok kary aresztu można nałożyć grzywnę do dwóch tysięcy koron;

§ 2.

1) Kto zbiera lub skupuje zapasy niezbędnych artykułów lub ogranicza ich wytwarzanie lub handel tymi artykułami;

2) kto zapasy, których nie potrzebuje do wyżywienia swoich domowników, na zasiew, paszę dla bydła lub dla prowadzenia własnego przedsiębiorstwa rolnego lub przemysłowego (§ 5 rozporządzenia, dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych) zataja z naruszeniem obowiązku zgłoszenia lub udzielenia wyjaśnienia, albo usuwa je przed zajęciem lub oddaniem;

3) kto przez utrudnianie frekwencyi targowej, przez wykupywanie od jadących na targ poza targami, lub w inny sposób wpływa na ruch targowy niezbędnymi artykułami;

4) kto rozsiewa nieprawdziwe wieści lub używa innych środków dla wprowadzenia w błąd;

ażeby przez to zysk ze swego przedsiębiorstwa zwiększyć ponad miarę, odpowiadającą miejscowym stosunkom życiowym albo uzyskać cenę, która utrudnia utrzymanie narodu lub wojsk w jego obronie walczących lub wogóle szkodzi ogólnemu dobru;

popełnia zbrodnie i będzie karany więzieniem do dwóch lat. Obok aresztu nałożyć można grzywnę do dwudziestu tysięcy koron.

§ 3.

W wypadkach §§ 1 i 2 można orzec w wyroku utratę uprawnienia przemysłowego, zamknięcie lokalu przedsiębiorstwa lub wykluczenie od zwiedzania targów w przypadku § 2 ustęp 1 i 2 także przepadek zapasów.

Każdy prawomocny wyrok będzie ogłoszony w dzienniku urzędowym komendy obwodowej.

§ 4.

Dla prowadzenia śledztwa i karania czynów karygodnych oznaczonych w tem rozporządzeniu, jakoteż w rozporządzeniach Naczelnego Wodza armii z 11 czerwca 1916 Nr. 61

Dz. rozp. i 24 października 1916 Nr. 70 Dz. rozp., właściwym jest sąd komendy obwodowej w sądowem postępowaniu polowem.

§ 5.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 15 września 1915, Nr. 38 Dz. rozp. i § 16 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 9 maja 1916 Nr. 58 Dz. rozp. znosi się.

§ 6.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

58.

Rozporządzenie z dnia 25-go stycznia 1917 r., dotyczące obrotu towarowego w obrębie c. i k. obszaru okupowanego.

Na podstawie § 3 b rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 4-go października 1916 r., Nr. 71 Dz. rozp., zarządzam, co następuje:

§ 1.

Towary objęte zakazem wywozu.

Obrót towarami wyliczonymi w załączniku A, których wywóz jest zakazany (środki żywności, pasza i najważniejsze przedmioty użytku) czyni się w obrębie c. i k. obszaru okupowanego zależnym od uzyskania „karty na przewóz“, względnie także „karty zgłoszenia odbioru“.

Karty na przewóz (załącznik B), które potrzebne są do przewozu tych towarów z jednego obwodu do drugiego, będą wystawiały stosownie do objaśnienia zawartego w załączniku A Komendy obwodowe miejsca składu albo Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe.

Prócz karty na przewóz potrzebną jest także karta zgłoszenia odbioru wtedy, jeżeli chodzi o przewóz towarów w następujących kierunkach, a w szczególności:

a) do Miechowa i dalej na zachód z włączeniem linii bocznych,

b) do Włoszczowej i dalej na zachód w kierunku Częstochowy,

c) do Opoczna i dalej w kierunku Tomaszowa,

d) do stacyi na linii kolejowej do Radomia (włącznie), Dęblina (włącznie) i Wąwolnicy (włącznie),

e) do Bystrzycy i dalej w kierunku Lubartowa,

f) do Rudy i dalej na północ w kierunku Włodawy,

g) do Jaszczowa i dalej w kierunku Kowla, w końcu

h) do stacyi kolei Warszawsko-Wiedeńskiej, a mianowicie do Dąbrowy i dalej na północ aż do Bab włącznie.

Karty zgłoszenia odbioru wystawia Komenda obwodowa miejsca wysłania względnie przy ponownem nadaniu Komenda obwodowa nowego miejsca nadania na podstawie uzyskanej już dla tych towarów karty na przewóz, przyczem można zarządać złożenia odpowiedniej kaucyi.

§ 2.

Zajęte towary.

Postanowienia § 1. mają także zastosowanie przy przewozie wszystkich zajętych przez Zarząd wojskowy surowców, półfabrykatów i fabrykatów z jednego obwodu do drugiego

w tych wypadkach, w których przez wystawienie „poświadczenia uwolnienia“ (załącznik D) ze strony Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego udzielono już posiadaczowi pozwolenia swobodnego rozporządzenia zajętym towarem.

Karty na przewóz towarów zajętych, wystawiać będzie wyłącznie Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe.

§ 3.

Postanowienia karne i postępowanie.

Przekroczenia §§ 1 i 2, tego rozporządzenia karane będą w myśl artykułu II. § 1. rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 19-go sierpnia 1915 r., Nr. 30 Dz. rozp. przez tę Komende obwodową, której winnego dostawiono, albo tę, która pierwej wdrożyła postępowanie karne, grzywną do 2000 koron lub aresztem do 6-ciu miesięcy.

Obok kary można orzec w myśl artykułu II. rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 24-go października 1916 r., Nr. 71 Dz. rozp. przepadek towarów, które stanowią przedmiot orzeczenia karnego. Jeżeli towary już sprzedano można orzec przepadek ceny kupna.

Odnośnie do postępowania włącznie z użyciem grzywien oraz kwot uzyskanych ze sprzedaży przedmiotów uzyskanych za przepadłe względnie wartości kupna, mają zastosowanie pestanowienia rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 19-go sierpnia 1915 r., Nr. 30 Dz. rozp.

Użycie pieniędzy, uzyskanych z konfiskaty przesyłek kolejowych z powodu fałszywego podania ich zawartości, określa osobna umowa zawarta z Komendą wojskową kolei północnej.

§ 4.

Termin wejścia w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wykaz towarów jest do przeglądnienia u referenta handlowego w c. i k. Komendzie obwodowej.

59.

ROZPORZĄDZENIE

c. i k. Jeneralnego Gubernatora Wojskowego z dnia 25 stycznia 1917 r., co do zajęcia i sprzedaży metali i przedmiotów metalowych.

Na podstawie przepisów § 52 i 53 międzynarodowej umowy z dn. 18 października 1907 roku, dotyczącej praw i zwyczajów wojny lądowej zarządzam, co następuje:

§ 1. Zajęcie.

Przy równoczesnym zakazie wolnego handlu, zużycia lub przeróbki ulegają zajęciu: nikiel, miedź, mosiądz, mosiądz czerwony, bronz, tombak, ołów, cyna i cynk we wszystkich możliwych formach.

§ 2. Przymus sprzedaży.

A. Każdy posiadacz i przechowawca następujących metali i przedmiotów metalowych:

1) starych metali w każdej formie, popiołów i odpadków,

2) niewbudowanych półfabrykatów (tablic, płyt, blach, drążków, rur, drutów i surowych odlewów),

3) nowych lub używanych fabrykatów w następujących formach: Naczynia domowe, kuchenne i stołowe, narzędzia wszelkiego gatunku, nie wmurowane kotły, przyrządy do grzania wody, naczynia na wodę, moździerze, ciężarki mosiężne od funta zwyż, świeczniki, żelazka do prasowania, wieszadła na kapelusze i ubrania, oraz okucia budowlane i t. d.

B. Każdy wytwórca i handlarz przedmiotów wymienionych (w § 3 pod 1), a znajdujących się u niego na sprzedaż: jest obowiązany sprzedać te przedmioty uprawnionym (§ 5) nabywcom, skoro się do niego zgłoszą i wylegitymują, a to po cenach ustanowionych w § 6, których to cen obniżać mu nie wolno.

Z pod obowiązku sprzedaży są wyjęte te przedmioty, ktore mają szczególną artystyczną wartość, części składowe o małym ciężarze, jeżeliby przez ich odłączenie przedmiot główny stałby się niezdolnym do dalszego użytku, a nadto przedmioty służące do użytku domowego, jeżeli innymi ich zastąpić nie można.

§ 3. Obowiązek zgłoszenia.

Posiadacze następujących przedmiotów i urządzeń metalowych z powyżej wymienionych metali, które mogą być zastąpione innymi, jak:

1) pieców do kąpieli, wanien, poręczy, prętów ochronnych, przyciskaczy przy drzwiach, szyldów, klamek przy drzwiach i bramach, drzwiczek od pieców, cembrzyn studziennych, pip, kurków wodociągowych oraz innych armatur, o ile te są montowane względnie już używane;

2) dachów miedzianych lub ich części składowych, rynien dachowych lub ściekowych wyrobionych z miedzi;

3) części składowych aparatów, maszyn, przewodów miedzianych (zabezpieczonych lub nie), narzędzi głównych i pomocniczych w zakładach przemysłowych i warsztatach;

mają te przedmioty i urządzenia zgłosić najpóźniej do dnia 15 marca 1917 r. w Centrali Metali, Towarz. Akcyjnym, w ekspozyturze tegoż w Lublinie, aby jeszcze na czas można ustanowić dogodny termin odstawy i ułatwić nabycie przedmiotów zastępczych.

Przepisane do zgłoszenia formularze można otrzymać za darmo w każdej c. i k. Komendzie Obwodowej.

§ 4. Osoby, do których się to rozporządzenie odnosi.

Rozporządzenie to dotyczy:

a) właścicieli realności, towarzystw, związków, władz, przesiębiorstw żywienia obcych osób, zarządów miast, gmin, zakładów kuracyjnych i leczniczych, teatrów i koszar;

b) zarządców domów;

c) wytwórców i handlarzy, którzy wyrabiają wymienione w § 2 i 3 przedmioty lub nimi handlują, w szczególności odlewnie, fabryki armatur i maszyn, kuźnie przedmiotów miedzianych, ślusarnie i t. p.

§ 5. Uprawnienie do zakupna.

Uprawnioną do zakupna jest jedynie Centrala Metali, Towarzystwo Akcyjne, ekspozytura w Lublinie i tejże agenci handlowi, którzy otrzymali legitymacye od c. i k. Centrali Surowców Jen. Gubernatorstwa.

Są oni obowiązani za dostarczone im metale lub części metalowe zapłacić odszkodowanie (§ 6) zaraz przy zakupnie i to w gotówce, a nadto winni są wręczyć sprzedawcy urzędowne poświadczenie, w którem ma być dokładnie wymienionym przedmiot, waga i cena.

§ 6. Wynagrodzenie.

Za wymienione w §§ 2 i 3 przedmioty należy zapłacić następujące wynagrodzenie:

Za całe fabrykaty i za półfabrykaty z czystego niklu . . . . . Kor. 1100

Za czysty nikiel w ogólności . . . . „ 800

Za miedź uzyskaną w drodze elektrycznej, ze specyalnie demontowanych przewodów, aparatów i piorunochronów	Kor.	480
Za rury miedziane i inne części miedziane ze specyalnie demontowanych aparatów	„	450
Za naczynia miedziane domowe, restauracyjne i t. p. bez części składowych z innych metali	„	440
Za starą miedź	„	400
Za wióra miedziane i miedź lekką	„	360
Za nowe rury, blachy, ciągnione, pręty i gotowe fabrykaty z mosiądzu	„	300
Za armatury mosiężne nowe i specyalnie demontowane	„	265
Za mosiądz krajany	„	260
Za odlewy mosiężne ciężkie	„	240
Za wióra mosiężne i mosiądz lekki	„	200
Za armatury z mosiądzu czerwonego nowe i specyalnie demontowane oraz za gotowe fabrykaty	„	320
Za stary ciężki odlew czerwonego mosiądzu	„	280
Za wióra z czerwonego mosiądzu i sita	„	220
Za ciężki bronz i armatury bronzowe	„	320
Za nowe fabrykaty ołowiane i półfabrykaty	„	105
Za ołów w kawałkach	„	85
Za stary ołów miękki	„	70
Za ołów z akumulatorów	„	45
Za ołów twardy z conajmniej z 5% antymonu	„	120
Za osad ołowiany uzyskany z bateryi akumulatorowych (suszony na powietrzu)	„	32
Za czcionki z ołowiu	„	240
Za metal ze stereotypii	„	200
Za cynę ze znakiem fabrycznym B-nca, Straits, Billiton w oryginalnych kawałach lub za cynę zawierającą wedle analizy więcej niż 99,5% czystego metalu	„	2200
Za naczynia z cyny, jak talerze, półmiski, dzbanki, miary, formy cukiernicze, flaszki do grzania i inne naczynia i narzędzia, tace do napoi i potraw, wanny do kąpieli, pipy, armatury i formy do wyrobu świec	„	900
Za blachę cynkową nową	„	90
Za blachę cynkową starą, odpadki i odlewy cynkowe	„	72

Wszystkie powyższe ceny rozumie się za wagę 100 kg. rzeczywistego czystego metalu odnośnego gatunku bez dodatków z innych metali.

§ 7. Dozór i załatwianie sporów.

Sprzedający i uprawnieni zakupujący mają prawo żądać pomocy od miejscowych władz.

Na wypadek sporów, których nie można załagodzić w drodze ugodowej, rozstrzyga właściwa Komenda obwodowa, a ostatecznie Jen. Gubernatorstwo (Centrala Surowców), do której to władzy należy również wnosić doniesienia i zażalenia na zakupujących metale.

§ 8. Postanowienia karne i postępowanie.

Przekroczenie § 2 i 3 tego rozporządzenia oraz wszelkie czynności dążące do udaremnienia tych przepisów, a nadto wszelkie zaniechania, będą w myśl art. II § 1 Rozp. Naczelnej Komendy Armii z dnia 19 sierpnia 1915 r. Nr. 30 V. B. karane przez właściwą Komendę Obwodową grzywną do 2.000 koron, albo karą aresztu do 6 miesięcy, nadto można orzec przepadek zatajonych lub jakkolwiekbądź ukrytych przedmiotów.

Postępowanie opiera się na przepisach wyżej przytoczonego rozporządzenia Nr. 30.

§ 9. Termin zastosowania.

To rozporządzenie wchodzi w zastosowanie z dniem 15 lutego 1917 r.

60.

Przepisy paszportowe do podróży do Niemiec.

Osoby, które z c. i k. obszaru okupacyjnego pragną udać się do Niemiec, muszą oprócz przepisowo wystawionego paszportu, uzyskać w tym celu ze strony Zastępczego generalnego sztabu armii w Berlinie specyalną przepustkę. Wymagane nadto podróże do Niemiec Visum dyplomatycznego lub konsularnego zastępcy Niemieckiego, może być dopiero po otrzymaniu wspomnianej przepustki uzyskane.

61.

OBWIESZCZENIE.

Do powszechnej wiadomości podaje się co następuje:

Każdy zbrodniczy zamach, zmierzający do zniszczenia zapasów środków żywności lub do wywołania chorób u zwierząt, zwłaszcza u koni, a przedsięwzięty na szkodę wojennej potęgi austr.-węg. monarchii lub państw sprzymierzonych, albo też na korzyść nieprzyjaciół (Sabotage), jak również usiłowanie takiegoż zamachu, stanowi zbrodnię przeciw wojennej potędze państwa z § 327 wojskowej ustawy karnej.

Z powodu tej zbrodni podlegają wszystkie osoby wojskowe i cywilne sądownictwu wojskowemu.

Zbrodnia ta w okręgu armii w polu zagrożoną jest w postępowaniu doraźnem karą śmierci przez powieszenie.

Każdy, kto mając to uczynić—rozmyślnie zaniedbuje przeszkodzić popełnieniu tej zbrodni, lub też kto o podobnem wiadomem mu przedsięwzięciu lub o tego rodzaju znanym mu zbrodniarzu rozmyślnie władzy nie donosi, ulega jako współwinny wedle § 330 wojskowej ustawy karnej karze ciężkiego więzienia od 5 do 10 lat, a ewentualnie do lat 20.

Ostrzega się przeto przed popełnieniem podobnych czynów karygodnych.

62.

Karczunki i poręby w lasach prywatnych.

Na mocy rozporządzenia c. i k. Jenerał-Gubernatorstwa w Lublinie z dnia 4/2 1917 r. G. Nr. 103025 wydaje się co do postępowania leśnogospodarczego i leśnopolicyj-

nego przy udzielaniu pozwoleń na poręby i karczunki w lasach prywatnych następujące przepisy:

I. Karczunki.

Samowolnych karczunków celem przemiany kultury leśnej na agronomiczną przeprowadzać nie wolno. Do podania o pozwolenie na karczunek należy dołączyć:

1) plan sytuacyjny całego lasu z oznaczeniem powierzchni przeznaczonej do karczowania;

2) udowodnienie tytułu własności czyli wypis z działu I księgi hipotecznej;

3) dowody, że las nie jest obciążony serwitutem czyli wypis z działu III księgi hipotecznej;

4) wykaz sąsiadów interesowanych;

5) opis właściwości gleby, położenia, rodzaju dotychczasowej gospodarki leśnej; drzewostanu dotyczącego i drzewostanów sąsiednich miejscowych warunków klimatycznych i lesistości najbliższej okolicy celem oceny wpływu karczunku na ogólną kulturę kraju.

W każdym poszczególnym wypadku w którym rozchodzi się o udzielenie pozwolenia na karczunek ma referent leśny c. i k. Komendy Obwodowej wydać orzeczenie o dopuszczalności karczunku ze względów leśno-gospodarczych i policyjnych.

W orzeczeniu tem będą podane okoliczności wymienione powyżej w punkcie 5.

Jeżeli na podstawie orzeczenia nie będzie można udzielić pozwolenia na karczunek, to odnośne załatwienie będzie podane c. i k. Jenerał-Gubernatorstwu do wiadomości. Jeśli jednak stosownie do przeprowadzonych dochodzeń wyda się zamianę na karczunek lasu, to zarys dotyczącego orzeczenia wraz z aktami przedmiotowymi ma być przedłożony c. i k. Jenerał-Gubernatorstwu do zatwierdzenia.

2. Poręby i wszelkie użytkowanie lasu.

Przy udzielaniu pozwolenia na wyrąb należy rozróżnić czy się rozchodzi o poręby i użytkowania planowe czy też pozaplanowe.

W pierwszym wypadku jest pozwolenie na wyrąb jedynie uznaniem planów zatwierdzonych w swoim czasie przez rosyjskie władze leśne i należy do zakresu działania c. i k. Komendy Obwodowej, która ma obowiązek przedkładać corocznie c. i k. Jenerał-Gubernatorstwu wykaz cięć i użytkowań przeprowadzonych w ubiegłym roku.

Jeśli się jednak rozchodzi o wyręby pozaplanowe t. j. albo nie objęte zatwierdzonym planem gospodarczym lub też w lasach nieurządzonych nie posiadających planu gospodarczego bez względu na obszar lasu to pozwolenie na wyrąb zależne jest od zatwierdzenia go tak jak przy karczunku przez c. i k. Jenerał-Gubernatorstwo.

Właściciel lasu nie posiadający planu gospodarczego ma zatem o pozwolenie na wyrąb wnosić podanie z załącznikami podanemi powyżej przy karczunku.

Prośby dotyczące pozwolenia na wyręby muszą być każdego roku przedłożone do końca czerwca celem załatwienia ich przy sposobności objazdów służbowych.

Przed udzieleniem pozwolenia nie wolno żadnych wyrąbów w lasach prywatnych rozpoczynać.

Właściciele lasów mają w przeciągu 6 miesięcy przedłożyć osobiście lub przez swych pełnomocników c. i k. Komendzie Obwodowej plany gospodarcze, które sprawdzi się co do ważności.

Gdzie plany gospodarcze są nieważne przeto z powodu skończenia okresu na który były sporządzone już też z powodu zaszłych zmian lub jeśli ich wogóle niema właściciel lasu ma w przeciągu jednego roku przedłożyć nowy plan gospodarczy. Przedłożenie nowego planu gospodarczego dotyczy narazie gospodarstw leśnych od 800 morgów n. p. m. obszaru wzwyż.

Urzędy gminne mają corocznie do końca czerwca przedkładać wykaz wyrąbanych przestrzeni w lasach prywatnych za czas od 1 kwietnia poprzedniego roku do końca marca roku bieżącego według następującego wzoru:

Imię i nazwisko właściciela lasu	Miejsce zamieszkania	Nazwa lasu	Powierzchnia wyrąbana	Trzebieże, czyszczenia i t. p. inne użytkowania na obszarze	Użytkowano na podstawie zatwier. planu gospodarczego	Użytkowano na mocy zezwolenia	Objaśnienia
1	2	3	4	5	6	7	8

Ścisłe zastosowanie się do zatwierdzonych planów gospodarczych będzie sprawdzać referent leśny c. i k. Komendy obwodowej.

Wójt gminy jest osobiście odpowiedzialny aby pozaplanowo bez udzielonych pozwoleń żadnych wyrębów w lasach prywatnych nie prowadzono i o każdej samowoli ma donieść c. i k. Komendzie Obwodowej.

63.

Warunki przyjęcia do c. i k. żandarmeryi.

Wskutek reskryptu c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego w Lublinie z 7 grudnia 1916 Nr. IX—74060/16/S podaje się do powszechnej wiadomości warunki przyjęcia dobrowolnie zgłaszających się tutejszych mieszkańców do służby w c. i k. żandarmeryi w zajętym obszarze Królestwa Polskiego.

C. i k. Zarząd wojskowy postanowił przyjąć tymczasowo 1,000 osób zgłaszających się dobrowolnie z pośród mieszkańców zajętej części Królestwa Polskiego do służby w C. i k. Żandarmeryi na terenie okupacyjnym Polski.

To dobrowolne wstąpienie do Żandarmeryi należy uważać, — ponieważ Żandarmerya w zajętym obrębie Królestwa Polskiego stanowi jako żandarmerya polna integralną część C. i k. wojska,—na równi z dobrowolnem wstąpieniem do siły zbrojnej, zezwolonem Najwyższem Postanowieniem z 1 października 1914 r.

I. Warunki przyjęcia.

a) zupełna fizyczna zdolność do służby wojskowej i wiek od lat 20 do 30;

b) sądowa nieskazitelność;

c) znajomość języka polskiego w słowie i w piśmie;

d) stan wolny albo bezdzietne wdowieństwo;

e) zobowiązanie się do czynnej służby przy żandarmeryi w Królestwie Polskiem najmniej przez 4 lata.

Małoletni potrzebują do dobrowolnego wstąpienia pisemnego zezwolenia ojca lub opiekuna. To zezwolenie musi być potwierdzone przez urząd gminny.

2. Pobory.

Przyjęcie następuje początkowo na próbę przez 6 miesięcy; po tej próbie następuje przeniesienie do żandarmeryi.

Początkowe pobory wynoszą dziennie: a) należytość etapowa (obecnie 3 k. 90 h.)—żołd 2 k. 74 h. i dodatek nadzwyczajny 1 k. 20 h.

Oprócz tego będą żandarmi próbni zakwaterowani w kasarniach i otrzymują rządowe ubranie, obuwie i uzbrojenie.

3. Podania o przyjęcie.

Podania kandydatów o przyjęcie należy wnieść najdalej do 31 kwietnia 1917 r. do Komendy obwodowej.

Do każdego podania należy dołączyć oprócz oryginalnych dokumentów (metryka urodzenia, świadectwo szkolne i t. d.) także następujący własnoręcznie przez kandydata napisany

Rewers:

„Zobowiązuję się w razie przyjęcia mię do c. i k. żandarmeryi w zajętym obrębie Królestwa Polskiego służyć czynnie w tejże najmniej przez 4 lata.

Data: Podpis.

2 świadkowie.

4. Stosunki służbowe.

Przyjęci podlegają od dnia ich wstąpienia do żandarmeryi wojskowym ustawom karnym i przepisom dyscyplinarnym na równi z należącymi do c. i k. wojska.

64.

OBWIESZCZENIE

o prowizorycznej służbie straży skarbowej.

C. i k. Zarząd wojskowy dla okupowanych obszarów postanowił przyjąć zgłaszających się dobrowolnie mieszkańców tut. kraju do pomocniczej służby przy straży skarbowej po poprzedniem wyszkoleniu ich w Komendzie straży skarbowej w Lublinie.

I. Warunki przyjęcia.

a) fizyczne uzdolnienie;

b) zupełna znajomość języka polskiego w słowie i piśmie (ci którzy wykażą się także znajomością języka niemieckiego będą mieli pierwszeństwo przed innymi);

c) odpowiednia zajęciu inteligencya;

d) nieposzlakowana przeszłość;

e) ukończony 18 i nieprzekroczony 35 rok życia;

f) posiadanie ciepłej odzieży, bielizny, obuwia i koca.

Nieletni mają się wykazać nadto pozwoleniem ojca lub opiekuna, które ma być przez Magistrat względnie urząd gminny potwierdzone.

2. Wynagrodzenie.

Płaca wynosić będzie 7 k. 84 h. dziennie.

Płaca ta będzie im wypłacaną co pięć dni z góry od dnia zgłoszenia się w Komendzie straży skarbowej w Lublinie.

Służbę będą pełnili we własnem ubraniu, o pomieszczenie oraz zdrowy i tani wikt, który przyjęci opłacać będą z własnych funduszów postara się Komenda straży skarbowej.

Kandydaci mają wnieść podania do Komendy obwodowej w Radomiu.

Do podań dołączyć należy oryginalne dokumenta jakoto: świadectwo szkolne, metrykę chrztu i t. p.

Przyjęci podlegają wojskowemu prawu karnemu przeto zaniedbania w służbie lub wogóle przekroczenie przepisów pociągnie za sobą oprócz wydalenia ze służby także karę wedle ustaw wojskowych.

W. F. Nr. 63457/17.
E. N. 628 L. A,

65.

OBWIESZCZENIE.

Celem zachowania najcenniejszego materjału koni dla hodowli Krajowej, zwalnia się w myśl 48 Rozp. Naczelnego Wodza armii § 10 Pkt. 3 od przedstawienia do klasyfikacyi, względnie o ile ta już została przeprowadzoną od poboru dla celów wojskowych.

a) Ogiery prywatne licencjonowane w myśl rozp. c. i k. Gubernii W. F. Nr. 88188/16.

b) Klacze używane stale do chowu w stadninach prywatnych i to tylko te, które są zaciągnięte do ksiąg stadnych sekcyi chowu koni Centr. Towarzystwa rolniczego i są zaopatrzone odpowiedniem świadectwem Towarzystwa oraz mają wypalony znak tegoż (C. T. R.).

Jako stadninę prywatną w myśl powyższych postanowień uważać należy każde gospodarstwo hodowlane, używające stale do chowu conajmniej czterech klaczy, przyczem obojętnem jest, czy klacze te należą do jednego właściciela, czy też do związku hodowlanego właścicieli mniejszych gospodarstw rolnych.

Świadectwa licencyi prywatnych ogierów, względnie świadectwa dla klaczy stale do chowu używanych, wydawane przez Centr. Towarzystwo rolnicze zastępować będą w przyszłości wymagane dotąd świadectwo, wystawione przez dwóch wiarogodnych świadków. Zwolnienia, udzielone na podstawie takich świadectw przed ogłoszeniem powyższych postanowień pozostają jednak w mocy.

Celem uzyskania zwolnienia od poboru dla celów wojskowych koni, do chowu przeznaczonych, które już zostały przy klasyfikacyi uznane za zdatne (K. T.), jednak później zostały licencyonowane, względnie zaciągnięte do ksiąg stadnych Centr. Towarzystwa rolniczego, winien właściciel przedłożyć uwierzytelniony odpis otrzymanych świadectw naczelnikom gminy, ktorzy na podstawie tych świadectw, po sprawdzeniu tychże, sprostują wykazy zgłoszonych środków przewożowych i przedłożą wykazy zmian c. i k. Komendzie Obwodowej oraz Okręgowej Komendzie uzupełniającej dla poboru koni, celem sprostowania ewidencyi w myśl przepisów wykonawczych, wydanych do § 15 wymienionego na wstępie rozporządzenia Naczelnego Wodza.

66.

E. Nr. 695 L. A.

OBWIESZCZENIE.

Z dniem 15. Marca 1917 zostaje otwartą stacya rządowych ogierów dla odstanowienia klaczy hodowców koni w tutejszym obwodzie.

Ogiery te są:

1)	Bogdany półkrwi angielskiej,—taksa za stanowienie	Kor.	10
2)	Dahoman „ arabskiej „ „ „	„	10
3)	Gazlan-Amurat „ „ „ „	„	8
4)	Shoraky „ „ „ „ „	„	8
5)	Vadoncz pełnej krwi angielskiej	„	12

Taksa ta jest przepisaną za PIERWSZE stanowienie klaczy. Gdyby zaszła potrzeba powtórzenia skoku (do pięciu razy)—ponowne stanowienie wolne jest od taksy.

Przy zmianie ogiera należy tylko, różnicę w taksie, gdyby taka zachodziła—wyrównać.

Klacz przeznaczona do odstanowienia musi mieć świadectwo zdrowia, przez weterynarza obwodowego wystawione, w którym nazwisko właściciela tejże, miejsce zamieszkania, maść, wiek, szczególniejsze oznaki, tudzież: że miejscowość z której pochodzi—jest wolne od zaraźliwych chorób końskich musi być uwidocznione.

Dopiero po przedłożeniu powyższego świadectwa, i po oglądnięciu klaczy i odebrania należytości za stanowienie—może podoficer zawiadujący stacyą ogierów, dopuścić klacz do odstanowienia.

Wybór ogiera, będzie ile możności—pozostawiony właścicielowi klaczy.

Stacya ogierów znajduje się na podwórzu budynku c. i k. Poczty etapowej w Radomiu.

67.

Ad. Nr. 4516/1917.

OBWIESZCZENIE.

w sprawie uzupełnienia rozporządzenia c. i k. Komendy Obwodowej w Radomiu dotyczącego zgłaszania zapasów żywnościowych z 13 marca 1917 Nr. 4516.

I.

W miejsce artykułu V powyższego rozporządzenia wstępują następujące postanowienia.

V.

Obowiązek zgłaszania przewidziany w artykule I i IV ogranicza się na właścicieli gospodarstwa domowego korzystających z kart żywnościowych (chlebowych) i to o tyle tylko o ile pragną karty te otrzymywać nadal.

V. a)

Zaniedbanie zgłoszenia pociągnie za sobą wstrzymanie wydania kart żywnościowych (chlebowych).

Kto podaje nieprawdziwe dane lub przy tem współdziała, będzie karany przez wojskowy sąd c. i k. Komendy Obwodowej w postępowaniu polowem—o ile czyn nie podpada pod surowszy przepis karny—grzywną do dziesięciu tysięcy Koron lub aresztem do sześciu miesięcy.

Obok kary można orzec utratę zapasów, które są przedmiotem orzeczenia karnego.

Umieszczone na formularzach deklaracyi postanowienie karne za nieprawdziwe zgłoszenie zostaje zmienione w powyżej określonym kierunku.

Wszelkie inne przekroczenia rozporządzenia z 13 marca 1917 Nr. 4516 będą karane przez c. i k. Komendę Obwodową grzywną do 2000 Koron lub aresztem do 6 miesięcy.

2.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi natychmiast w życie.

68.

OBWIESZCZENIE.

W ciągu stycznia i lutego 1917. zostały zasądzone prawomocnymi wyrokami tutejszego sądu wojskowego między innemi następujące osoby, a mianowicie:

1) **Adam Pietrzykowski** za rabunek popełniony w młynie, a połączony z zabraniem kwoty 1525 Rubli i z oddaniem strzałów rewolwerowych we większej ilości—na 16 lat ciężkiego i zaostrzonego więzienia;

2) **Stanisław Prasal lub Prasak** za udział w tym samym rabunku—na 8 lat ciężkiego i zaostrzonego więzienia;

3) **Stefan Owczarek** z powodu tegosamego czynu karygodnego—na 7 lat ciężkiego i zaostrzonego więzienia;

4) **Marjanna Rdzanek** za współwinę w powyższym rabunku, w tem polegającą, że się uzbrojona wraz z wymienionymi wyżej bandytami udała na miejsce czynu i zrabowane pieniądze przy sobie ukryła,—na 7 lat ciężkiego i zaostrzonego więzienia;

5) **Stanisław Walczak** za rabunkowe zabójstwo, popełnione przez to że po zabiciu blisko 100 lat, liczącego Franciszka Kubiaka zrabował na jego szkodę 16 Rubli,—na karę śmierci przez powieszenie, zamienioną w drodze łaski na karę 12-to letniego ciężkiego i zaostrzonego więzienia;

6) **Stanisław Grabosz** z powodu dokonanej w towarzystwie kilku spólników kradzieży wozu z parą koni— na 5 lat ciężkiego i zaostrzonego więzienia, która to kara w drodze łaski na 3 lata takiegoż więzienia została obnizoną;

7, 8) **Michał Wilczyński i Józef Brzeski** za udział w tej kradzieży każdy po 8 lat ciężkiego i zaostrzonego więzienia;

9) **Wolf Akerman** za to, że świadomie nabył i sprzedał parę koni, pochodzących z powyższej kradzieży, na 3 lata ciężkiego i zaostrzonego więzienia;

10) **Berek Wachs** za to, że konie te od poprzedniego świadomie nabył, na 2 lata ciężkiego i zaostrzonego więzienia;

11) **Abraham Rozenholz** z powodu dokonanej w towarzystwie spólnika kradzieży pary koni—na 3 lata ciężkiego i zaostrzonego więzienia;

12) **Józef Styś** z powodu dokonanej w towarzystwie spólnika kradzieży konia na 5 lat ciężkiego i zaostrzonego więzienia;

13) **Ignacy Kalita** za bezprawne noszenie ostro-nabitego rewolweru—na 1 rok ciężkiego i zaostrzonego więzienia;

14) **Henryk Łodygowski** za bezprawne noszenie ostro-nabitego rewolweru—na 1 rok ciężkiego i zaostrzonego więzienia.

69.

U. 2548/16.

Kary za podbijanie cen.

Na podstawie rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 15 września 1915, Nr. IX o środkach karnych za podbijanie cen, zostały następujące osoby wyrokami prawomocnemi skazane:

U. 2548/16 Łaja Sussman, handlarka węglem, z Radomia, że sprzedała dnia 7 września 1916 węgiel kamienny po 1 k. 20 h. za pud, jakkolwiek cena oznaczona była na 74 h. za pud., na grzywnę w kwocie 80 k. ewentualnie na karę aresztu przez 10 dni.—(Wyrok 23/11 1916).

U. 2565/16 Maryan Pomorski, piekarz w Radomiu, że kazał przez swój personel sprzedawać w swoim sklepie chleb po 31½ h., jakkolwiek cena targowa na 20 h. za 1 funt ustaloną była, na grzywnę 30 k. ewentualnie na karę aresztu przez 6 dni.—(Wyrok 5/10 1916).

U. 2568/16 Szapse Oksenberg, kramarz w Przytyku, że w swoim sklepie sprzedał mąkę pszeniczną po 50 h. za funt, jakkolwiek cena ustaloną była na 25 h. (10 kop.) za funt na grzywnę w kwocie 50 k. ewent. 10 dni aresztu.—(Wyrok 24/10 1916).

U. 2545/16 Froim i Chaja Estera Weichhändler, piekarz w Jastrzębiu, że pierwszy sprzedawał 1/8 1916 chleb 2 funtowy po 40 h. za funt, tudzież ostatnia po 45 h. za funt chleba żytniego żądała, jakkolwiek wedle ceny taryfowej na cenę 22 h. ustaloną była po 10 k. grzywny ewent. po 2 dni aresztu.—(Wyrok 3/10 1916).

U. 2575/16 Ela Bojman, handlarka z Przytyka, że dnia 11/9 1916 podczas targu funt mydła po 2 rbl. 25 kop. sprzedała, jakkolwiek cena maksymalna 1 rbl. 61 kop. wynosiła na grzywnę 20 k. ewent. 10 dni aresztu.—(Wyrok 3/10 1916).

U. 2795/16 Froim Weizenhändler, grajzler w Skaryszowie, że 10 października 1916, po cenie 17—20 kop. za pud sprzedawał, jakkolwiek cena maksymalna na 9 kop. za funt ustaloną była na grzywnę 10 k. ewent. na karę aresztu w przeciągu 5 dni.—(Wyrok 14/11 1916).

U. 2796/16 Estera Szwarcberg, grajzlerka w Skaryszewie' że sprzedawała w dniu targowym w Skaryszowie (10/10 1916) przedpołudniem naftę po 30 kop. za 2 funty a po południu po 40 kop. za 2 funty żądała przez co osiągnęła zarobek 50% na grzywnę w kwocie 10 k. ewentualnie 3 dni aresztu —(Wyrok 30/10 1916).

U. 2803/16 Feiga Zucker, handlarka w Przytyku, że naftę po 20 kop. za funt sprzedawała, jakkolwiek tedy najwyższa cena na 8 kop. za 1 funt ustanowioną była na grzywnę w kwocie 25 k. ewentualnie 10 dni aresztu.—(Wyrok 7/11 1916).

U. 2827/16 Beila Ackerman, żona kupca z Wolanowa, że sprzedała ½ f. nafty za 30 kop. jakkolwiek cena na 25 h. ustanowioną była na grzywnę 25 k. ewent. 10 dni aresztu.—(Wyrok z 7/11 1916).

U. 2835/16 Calef Kestenber, handlarka z Przytyka, za 1 funt bez 2 łutów mydła po 1 rbl. 80 kop. sprzedawała, wedle taryfy jednak cena na 1 rbl. 08 kop. ustanowioną była na grzywnę w kwocie 10 k. ewent. 2 dni aresztu.—(Wyrok z 7/11 1916).

U. 2834/16 Chawe Friedman, handlarka z Przytyka, że za 1 funt nafty 20 kop. żądała, jakkolwiek cena ustanowioną była na 8—9 kop. zaś za ½ funta mydła po 1 rbl. 50 kop. sprzedawała, cena targowa jednak ustanowioną była na 1 rbl. 08 kop. na grzywnę w kwocie 25 k. ewentualnie na karę aresztu 10 dni.—(Wyrok z 7/11 1916).

U. 3010/16 Sura Neuham, handlarka owocem z Glinicy, że za funt gruszek 50 h. pobrała, jakkolwiek najwyższa cena na 18 h. ustanowioną była na grzywnę w kwocie 10 k. ewent. na 3 dni aresztu.—(Wyrok z 29/11 1916).

U. 3021/16 Leibuś Stainberg, krawiec w Radomiu, że za 5 funtowy chleb 1 k. 80 h. żądał, jakkolwiek cena na 23 h. za funt ustaloną była na grzywnę w kwocie 10 k. ewentualnie na 3 dni aresztu.—(Wyrok z 5/12 1916).

U. 3009/16 Chaja Sura Steinberg, handlarka w Radomiu, że dnia 10 lutego 1916 za 1 funt chleba 50 kop. żądała, jakkolwiek najwyższa cena 20—23 h. ustaloną była na grzywnę w kwocie 10 k. ewentualnie na 3 dni aresztu.—(Wyrok z 29/11 1916).

U. 3820/16 Chana Hendla, handlarka w Jedlińsku, że za 1 funt grochu 1 koronę żądała, jakkolwiek cena najwyższa na 25 h. ustanowioną była na grzywnę w kwocie 10 k. ewentualnie na karę aresztu przez 3 dni.—(Wyrok z 19/12 1916).

U. 3824/16 Łaja Mindla Perlmutter, kramarka z Białobrzeg, że czarny chleb po 12 kop. za funt sprzedawała, jakkolwiek cena maksymalna na 7 kop. ustanowioną została na grzywnę w kwocie 10 k. ewentualnie 3 dni aresztu.—(Wyrok z 19/12 1916).

Praes. 564/13/16.

70.

Upoważnienie Jana Prokopowicza do prowadzenia spraw w Trybunale sądowym.

Protokół ogólnego posiedzenia członków Trybunału sądowego w Radomiu z dnia 4 stycznia 1917. Obecni: Przewodniczący Trybunału c. i k. radca sądu kraj. Dr. Łaszkiewicz; Sędziowie: sędzia powiatowy Krajewski-Kukiel; sędziowie Berger: Palmrich, Sobol i Bielski. Przewodniczący oznajmia, że przedmiotem decyzyi będzie rozpatrzenie prośby pom. adw. przyś. Jana Prokopowicza o wydanie mu świadectwa na prowadzenie spraw w tutejszym Trybunale. Trybunał po naradzie wydał zgodnie następujące postanowienie: Trybunał sądowy w Radomiu stwierdziwszy, że Jan Prokopowicz, pom. adw. przys. w Radomiu zamieszkały, wniósł przepisaną przez ustawę opłatę w kwocie 37 rb. 50 kop. za czas od 1/I do 30/IV 1917, jakoteż brak po jego stronie przeszkód art. 246 p. c. przewidzianych, po myśli art. 406^1, 406^2, 406^5, 406^7, 406^{10}, org. sąd. orzekł: Upoważnia się Jana Prokopowicza, pomocnika adwokata przysięgłego w Radomiu zamieszkałego do prowadzenia spraw w Trybunale sądowym w Radomiu, a to od dnia 1/I 1917 po dzień 30/IV 1917 i wydaje mu się jednocześnie odnośne świadectwo. O treści uchwały niniejszej zawiadamia się po myśli art. 406^8 org. sąd. c. i k. Sąd obwodowy przy Generalnej Gubernii w Lublinie celem ogłoszenia w dzienniku urzędowym oraz cywilny komisaryat przy c. i k. Komendzie obwodowej w Radomiu również w celu podobnego ogłoszenia. Łaszkiewicz mp., Krajewski-Kukiel mp., Tadeusz Bielski mp., Berger mp., Palmrich mp., Sobol mp.

71.

OBWIESZCZENIE.

Dnia 2-go listopada 1915 roku, przytrzymano w okolicy Mirowa, 4-ch podejrzanych ludzi i odebrano im przy przeprowadzonej rewizji osobistej pieniądze i rzeczy wartościowe, po-

chodzące prawdopodobnie z rabutku, lub kradzieży. Ludzie ci zbiegli i dotychczas nie zdołano ich pochwycić.

Z zabranych im rzeczy znajdują się w c. i k. Sądzie wojskowym w Radomiu przy L. K. 165/16:

1. Dziewięć (9) banknotów 3 rublowych . . . . 27 rbl.

2. Trzynaście (13) banknotów 1 rublowych . . . . 13 rbl.

Razem . 40 rbl.

3. Ceratowy pulares na pieniądze.

4. Zegarek niklowy z łańcuszkiem.

5. Zegarek srebrny.

6. Łańcuszek metalowy z herbem niemieckim i 4-ma niemieckiemi monetami srebrnemi.

Po myśli § 429 K. pr. w. wzywa się właścicieli powyższych pieniędzy i przedmiotów wartościowych, by swe prawa własności w ciągu 6-ciu miesięcy w c. i k. Sądzie Komendy obwodowej w Radomiu zgłosili i wykazali, gdyż po upływie powyższego terminu postąpi się z temi rzeczami w myśl obowiązujących przepisów.

C. i k. Sąd wojskowy Komendy obwodowej w Radomiu.

DRUK. J. GRODZICKI I S-KA RADOM. — 1917.

chodząc prawdopodobnie z rabunku, lub kradzieży. Ludzie ci zbiegli i dotychczas nie zdołano ich pochwycić.

Z zabranych im rzeczy znajdują się w c. i k. Sądzie wojskowym w Radomiu przy L. K. 165/16:

1. Dziewięć (9) banknotów 3 rublowych	. . . . .	27 rbl.
2. Trzynaście (13) banknotów 1 rublowych	. . . . .	13 rbl.
	Razem .	40 rbl.

3. Ceratowy pulares na pieniądze.

4. Zegarek niklowy z łańcuszkiem.

5. Zegarek srebrny.

6. Łańcuszek metalowy z herbem niemieckim i 4-ma niemieckiemi monetami srebrnemi.

Po myśli § 429 K. pr. w. wzywa się właścicieli powyższych pieniędzy i przedmiotów wartościowych, by swe prawa własności w ciągu 6-ciu miesięcy w c. i k. Sądzie Komendy obwodowej w Radomiu zgłosili i wykazali, gdyż po upływie powyższego terminu postąpi się z temi rzeczami w myśl obowiązujących przepisów.

C. i k. Sąd wojskowy Komendy obwodowej w Radomiu.

Druk J. Grodzicki i Ska Radom.